

အာရုံပြောနိဗ္ဗာန်

ဟောကြားတော်မူသော

အမြတ်ဆုံး
အလှူ

ပုညာရာမဆရာတော် အရှင်ပုညာနန္ဒ၏ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်းချုပ်

ပုညာရာမဆရာတော် အရှင်ပုညာနန္ဒ အလောင်းလျာကို ပဲခူးတိုင်း၊ ကာမြို့နယ်၊ ရှမ်းကန်ကျေးရွာ၌ မည်းတော်ဦးဘိုးလှ၊ မယ်တော် ဒေါ်ခင်စိ တို့က ကောဇာသတ္တရာဇ် ၁၃၂၀ - ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလပြည့်ကျော် (၁)ရက်၊ ၁၇-၉-၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ ကြာသပတေးနေ့တွင် မီးကျူးသန့်စင်ဖွားမြင် တော်မူခဲ့ပါသည်။ ငယ်နာမည်မှာ မောင်မြင့်ဇော် ဖြစ်၍ မောင်နှစ်မ (၇) ယောက် တို့တွင် သာဦးရတနာ ဖြစ်ပါသည်။

အရှင်ပုညာနန္ဒ အလောင်းလျာသည် ခေတ်ပညာကို ရှမ်းကန်ကျေးရွာ၌လည်းကောင်း၊ ကဝ မြို့နယ်၊ မကြတ်ကြီးကျေးရွာ၌လည်းကောင်း၊ ရန်ကုန်မြို့ တာမေ့ အမှတ်(၁) အထက်တန်းကျောင်း၌ လည်းကောင်း အသီးသီး ဆည်းပူးသင်ယူ အောင်မြင်ခဲ့၍ တစ်မတော် (လေ) ၌ ၁၂ - နှစ်ကြာမျှ တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး လုပ်သားကောလိပ်၌ တတိယနှစ်အထိ ပညာသင်ယူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော် အလောင်းလျာသည် ကျေးဇူးတော်ရှင် မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အသံတော် တရားများ အမှတ်(၁) စာအုပ်ကို ဖတ်ရှုရာမှ သံဝေဂ ရရှိမှု၊ ကျေးဇူးတော်ရှင် ရွှေဥမင်ဆရာတော်ဘုရား ကြီး၏ အဆုံးအမ၊ ကျေးဇူးရှင် ဇနီးတာရာမဆရာတော်ဘုရား၏ လမ်းညွှန်မှုများဖြင့် ၁၃၅၃ - ခုနှစ်၊ ကဆုန် လပြည့်၊ စနေနေ့ (၂၇-၄-၁၉၉၁) ရက်နေ့ နံနက် (ခင်း၄၅) နာရီ အချိန်တွင် ရန်ကုန်တိုင်း၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ဇနီးတာရာမကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဇနိတာလင်္ကာရအား ဥပဇ္ဈာယ်ပြုလျက် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

ပဋိပတ္တိ၊ ပရိယတ္တိ အလုပ်များကို ရန်ကုန်တိုင်း၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ဇနီးတာရာမ မိုးကုတ်ဝိပဿနာ ကျောင်းတိုက် ဆရာတော်ထံ၌လည်းကောင်း၊ ရွှေဥမင်တောရ ဆရာတော်ဘုရားကြီးထံ၌လည်းကောင်း၊ တောင်စွန်းဓမ္မဒူတ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တပညာဇောတ (အဝုမဟာသဗ္ဗမ္မဇောတိက၊ ဝိသီဠိဒီပာ ဘာဏာက နှင့် သီရိပဝရ မွောစရိယ)၊ မုဒုံမြို့၊ ကျောက်တစ်လုံးတောရဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တပါမေဋ္ဌဘိဝံသ (ပဉ္စနိကာယ ဝိဇ္ဇာတက္ကယပါဠိပါရဂူ)၊ တောင်စွန်းဓမ္မဒူတ တောရကျောင်း ဘဒ္ဒန္တပညိဿရ (မွောစရိယ)၊ မှော်ဘီဓမ္မဒူတ အတဝန်တောရ ဘဒ္ဒန္တဆေကီန္ဒ (မွောစရိယ) တို့ထံ၌ ပါဠိစာပေကျမ်းဂန်များကို သင်ယူဆည်းပူးခဲ့ပါသည်။

ယခုအခါ ဆရာတော်သည် ဝိပဿနာတရားစခန်းများကို ဒေသအသီးသီးနှင့် ပြည်တွင်းပြည်ပ နိုင်ငံများသို့ လှည့်လည်ဟောပြော ပြသနေစဉ် ၂၂-၁၀-၂၀၀၉ ရက်နေ့တွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ ပတ္တနာမြို့၌ ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။

ပညာရာမမိုးကုတ်ဝိပဿနာကျောင်းတိုက်

ပဓာန နာယကဆရာတော်

ဘုရင်ပညာနန္ဒ

ဓမ္မကထိကဗဟုဝန်ဟံတရေ
ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ

ဆရာတော်အရှင်ပုညာနန္ဒ၏ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို

ခမည်းတော် ဘဒ္ဒန္တဝိစာရ

ဆက်လက်ဆောင်ရွက်

ပုညာရာမ မိုးကုတ်ဝိပဿနာကျောင်းတိုက်၏ ဦးစီးပမာန နာယက၊
ပြည်တွင်းပြည်ပ နယ်လှည့်သာသနာပြု ဓမ္မကထိက၊ ဗဟုဇနဟိတဓရ ဆရာတော်
အရှင်ပုညာနန္ဒ ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်များစာအုပ်၊ တိပ်၊ CD, VCD,
DVD များအား သာကေတမြို့နယ်၊ (၉) ရပ်ကွက်၊ နဝရတ်လမ်း၊ ပုညာရာမ
မိုးကုတ်ဝိပဿနာကျောင်းတိုက်တွင် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။

လစဉ် အင်္ဂလိပ်လဆန်း (၁၃) ရက်နေ့တိုင်း (၁၀) ရက် တရားစခန်းများ
ကိုလည်း ပုံမှန် ဖွင့်လှစ်ပြီး မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဥပနိဿယခံဓမ္မကထိက
များမှ အလှည့်ကျ ဟောပြောပြသမည် ဖြစ်ရာ၊ ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူပြီးသည့်
နောက်ပိုင်း ဆရာတော် ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သော သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို
ခမည်းတော် ဘဒ္ဒန္တဝိစာရ နှင့် တပည့်သာဝကများမှ ဆက်လက်တာဝန်ယူ
ဆောင်ရွက်နေပါသည်။

ပုညာရာမ မိုးကုတ်ဝိပဿနာကျောင်းတိုက်

နဝရတ်လမ်း၊ (၉) ရပ်ကွက်၊ သာကေတမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

☎ - ၅၅၃၃၃၀၊ ၅၅၁၁၇၂

ဓမ္မဓမ္မာနုပညာသင်တန်း
အရပ်ပညာနန္ဒ

အမြတ်ဆုံးအလှူ တရားတော်

သာသနာတော်နှစ် (၂၅၅၁)ခုနှစ်၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် (၁၃၆၉) ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် (၁၁) ရက်၊ ခရစ်နှစ် (၂၀၀၇) ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ (၅) ရက်၊ ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း၊ မိုင်းရှူးမြို့နယ်၊ ဝမ်ကန်ဒေသ၊ ကျောက်ခွန်းရပ်ကွက်၊ ဂျီပီမင်္ဂလာခန်းမမှာ ဆယ်ရက်တာ ပြုလုပ်ကျင်းပတဲ့ ဓမ္မဒါနတရားအလှူ အမတ်ဒါန အမြိုက်နိဗ္ဗာန်အလှူ ပေးလှူပွဲ (၇) ရက် မြောက်နေ့ည ဟောကြားအပ်သော ခုဒ္ဒကနိကာယ် ဓမ္မပဒပါဠိအဋ္ဌကထာ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် စတုတ္ထနိပါတ် အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်တို့မှ ထုတ်နုတ်ဟောကြား အပ်သော “ အမြတ်ဆုံးအလှူ တရားတော် ”။

ဒီတရားတော်ကို မဟောကြား မနာကြားမိမှာ တရားပိုင်ရှင် ဖြစ်တော် မူသော မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို နမောပြန် ဘုရားရှိခိုးနဲ့ ရှိခိုးကြည်ညိုပါမယ်၊ လေးလေးစားစား အာရုံပြုထားကြပါ -

x x x x x

(သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု)

ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို ရှိခိုးကြည်ညိုပြီးတဲ့နောက်မှာ ယနေ့ မိမိတို့ဆယ်ရက်တိုင်တိုင် ပြုလုပ်ပေးတဲ့ ဓမ္မဒါနတရားအလှူပေးပွဲကြီးဟာ ယနေ့နာယူသူအပေါင်းက တရားအလှူကို ခံယူပြီးတော့ အလှူရှင် အသီးသီး တွေဖြစ်ကြတဲ့ ဒကာမကြီး ဒေါ်မီးမီးအဖွဲ့၊ ဦးစိုးလှိုင်အဖွဲ့တို့ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာပြန့်ပွားရေး ဂေါ်ရခါးအဖွဲ့၊ အခု ဒီတရားပွဲကြီးကို အများသူငါ ချမ်းချမ်းသာသာနဲ့ နာကြားနိုင်အောင် နာယူနိုင်အောင် မင်္ဂလာခန်းမကို လည်းပဲ တရားဓမ္မသဘင်အနေနဲ့ လှူဒါန်းပေးတဲ့ မင်္ဂလာခန်းမပိုင်ရှင် ဦးမောင်မောင်တို့ အသီးသီးသော အလှူရှင်တွေအားလုံးက ဩော်-ငါတို့ တစ်တွေသည် တကယ့်ကို အမြတ်တကား အမြတ်ဆုံးအလှူကို ပေးလှူလိုက်တာဟာ အားရကြည်နူးစရာ ကောင်းလိုက်တာလို့ ယနေ့ကစပြီး သက်ဆုံးတိုင် ကိုယ်ပြုခဲ့တဲ့ ကုသိုလ်အပေါ်မှာ အမှတ်ရပြီးတော့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ အပရစေတနာတွေတိုးစေဖို့ လှူဒါန်းတဲ့ကုသိုလ်အဖို့မှာလည်း အားလုံး ပါဝင်ပြီးတော့ လှူဒါန်းကြတဲ့ ကုသိုလ်တွေမှန်သမျှ တရားပွဲကြီးကို အာရုံပြုခဲ့ရင် ဩော်-ငါတို့သည်လည်း ဆွမ်းအလှူ လှူကြတာတွေ အစရှိသော အလှူတွေမှန်သမျှ အမြတ်တကား အမြတ်ဆုံးအလှူကို ရလိုက်ပါလားလို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်နိုင်အောင် ယနေ့ညဒီတရားတော်ကို ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဘယ်ပြည်ဌာန၊ ဘယ်ဒေသမှာ သတင်းသုံးတော်မူစဉ်အခါမှာ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို အကြောင်းပြုပြီး ဟောကြားခဲ့တာလဲဆိုတော့ . . .

ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး သာဝတ္ထိပြည်မှန် ဇေတဝန်ရွှေကျောင်းတော်မှာ သီတင်းသုံးတဲ့အချိန် နတ်ပြည်ဌာန နတ်လောကမှာ နတ်အများကလည်း သူတို့ရဲ့ နတ်အချင်းချင်းဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ မေးခွန်းပြဿနာ တစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦး တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် သိချင်လွန်းလို့ မေးလိုက်ကြတာ အမေးသာရှိသည် အဖြေမရှိခဲ့တဲ့ မေးခွန်းပြဿနာတစ်ခု၊ ဒီမေးခွန်းပြဿနာကို အမေးခံရတဲ့နတ်သားတိုင်းကလည်း စိတ်ဝင်တစားရှိပြီး မေ့ပျောက်လို့မရတဲ့ အတွက် နီးစပ်ရာ နီးစပ်ရာ နတ်တွေကို မေးသွားလိုက်တာ တစ်ယောက်မှ အဖြေမပေးနိုင်ဘူး၊ နတ်ပြည်ဌာန နတ်လောကမှာရှိတဲ့ နတ်သားအများသာ

ကုန်သွားခဲ့သည် အမေးသာရှိ၍ အဖြေမရခဲ့ပါ။ နတ်အများက ဒီမေးခွန်း ပြဿနာကို စိတ်ဝင်စားလွန်းတဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့ မရမက သိချင်လွန်း အားကြီးတော့ နတ်တွေစုပေါင်းပြီး နတ်မင်းကြီးလေးယောက်ထံကို ချဉ်းကပ် လို့ မေးပြန်ပါတယ်။ ဒီလိုမေးပြန်တော့လည်း နတ်မင်းကြီးလေးယောက်က အမေးသာခံလိုက်ရတယ်။ အဖြေမပေးနိုင်ခဲ့တဲ့ အမေးသာရှိ အဖြေမရှိတဲ့ ပြဿနာ။ ဒီလိုနဲ့မေးခွန်းရဲ့ပြဿနာသည် ဆယ့်နှစ်နှစ်သာ ကြာခဲ့ရတယ် အဖြေမရခဲ့ဘူး။ နတ်မင်းကြီးလေးယောက်ကလည်း စိတ်ဝင်စားလိုက်တာ ဒီမေးခွန်းပြဿနာကို နောက်ဆုံးကျတော့ ကြံရာမရတော့ နတ်သားတွေကို ဦးဆောင်ပြီး နတ်တို့သနင်း သိကြားမင်းကို သွားမေးပြန်တယ် အမေးခံရတဲ့ သိကြားမင်းလည်း ဘာဖြေလို့ ဖြေရမုန်းမသိဘူး။ သူလည်းပဲ မဖြေတတ်တဲ့ အတွက်မို့လို့ ဪ-လောကမှာ ဘုရားရှင်ပွင့်နေတာပဲ။ ဒီမေးခွန်းပြဿနာ အတွက် ဘုရားထံရောက်မေးဖို့ နတ်သားတစ်ပါးကို တာဝန်ပေးပြီး သိကြားမင်း ဦးဆောင်သော နတ်အများဟာ ညဉ့်သန်းခေါင်မှာ ဘုရားထံကို အရောက်လာပြီးတော့မှ မေးလျှောက်တဲ့အတွက်ကြောင့်မို့ ယနေ့သူတော်စင် များလည်းပဲ အမေးအဖြေရဲ့ပြဿနာရဲ့ ပြေလည်မှုတရားကောင်းတစ်ပုဒ် မနာရမှာလား နာရမှာလား?’

‘နာရမှာပါဘုရား’

‘နတ်တွေကမေးလို့ ဘုရားကအဖြေပေးတဲ့ တရားပေါ့’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘သူတို့ရဲ့ နတ်ပြည်ဌာန နတ်လောကမှာ ဆယ့်နှစ်နှစ်သာကြာခဲ့တယ်။ မေးခွန်းရဲ့ပြဿနာရဲ့အဖြေကို မပေးနိုင်ခဲ့တာ အခုတော့ ဘုရားထံကို ရောက်ရှိ လာပြီးတော့မှ ရောက်လာတာနဲ့ ဘုရားရှင်ကို တာဝန်ပေးခြင်းခံရ တဲ့ နတ်သားလေးက သူတို့ဘယ်လိုမှ အဖြေမရခဲ့တဲ့ မေးခွန်းပြဿနာရဲ့ ပထမမေးခွန်းကို စတင်ပြီးတော့ မေးလိုက်ပါတယ် -

“အလှူအများ ရှိလေငြား၊ ဘယ်အလှူက မြတ်ဆုံးနည်း”

‘ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ လောကမှာ လှူနည်း

တန်းနည်းတွေများစွာ စုံလင်အောင်လည်း ရှိနေကြပါတယ်ဘုရား၊ အဲဒီများမြောင်လှတဲ့ အလှူတွေထဲမှာ ဘယ်အလှူသည် အမြတ်ဆုံးပါလဲလို့ နံပါတ်တစ်မေးခွန်း မေးလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီလိုမေးလိုက်တဲ့အခါမှာ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ‘သဗ္ဗဒါနံ ဓမ္မဒါနံ ဇီနာတိ’ လို့ ဒီအဖြေလေးကို ပြန်ပြီးတော့ မိမိတို့အားလုံးလည်း ဒီပါဠိစကားလေးကို အားလုံးသောပုဂ္ဂိုလ်တွေက ယဉ်ကျေးပြီးသား၊ နားလည်ပြီးသား နားထဲမှာလည်းပဲ ပြည့်ဝပြီးသား၊ ဒီနတ်သားလေးကမေးလို့ ဘုရားရှင်က ဘယ်လိုပြန်ဖြေထားလဲဆိုတာ အများသူငါနားလည်အောင် သဘောပေါက်အောင်ပြောရင် -

“အလှူအများ ရှိလေငြား၊ တရားအလှူက မြတ်ဆုံးတည်း”

‘ဒကာတော် နတ်သားရေ၊ လောကမှာ အလှူတွေ များမြောင်စွာရှိတဲ့ အထဲမှာ အမြတ်တကားအမြတ်ဆုံးအလှူကိုပြောဆိုရင်တော့ တရားအလှူက အမြတ်ဆုံးပဲဟေ့ ဘာအလှူအမြတ်ဆုံး’

‘တရားအလှူက အမြတ်ဆုံးပါဘုရား’

‘ယနေ့ ဂျီပီမင်္ဂလာခန်းမမှာ ညပွဲ၊ သစ္စာဓမ္မာရုံမှာ နံနက်ပွဲ အဲဒီလိုမျိုး ဟောကြားပေးနေတာသည် ဘာအလှူပေးနေတာ?’

‘တရား အလှူပေးနေတာပါဘုရား’

‘ဒီတရားပွဲကို ဖြစ်မြောက်အောင် အဖက်ဖက်က ပံ့ပိုးနေကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အားလုံးလည်းပဲ ဒီတရားပွဲကြီးကို ဖြစ်မြောက်အောင်လို့ စောင့်ရှောက်ပြီး ပံ့ပိုးကြတာဖြစ်သည့်အတွက် သူတို့အားလုံးလည်း ဘာအလှူပေးတယ်လို့ ပြောရမလဲ?’

‘တရားအလှူပေးတာပါဘုရား’

‘ဒါဖြင့် တရားအလှူပေးတဲ့ပွဲကြီးမှာ အခုအလှူတွေထဲမှာတော့ အမြတ်ဆုံးသည် တရားအလှူလို့ ဘုရားကတော့ အဖြေပေးလိုက်ပြီ၊ မိမိတို့အားလုံးလည်း ဒီပါဠိကရိုးပြီးတော့ ယဉ်ပါးပြီးသားဖြစ်တဲ့အတွက် တရားအလှူသည် အမြတ်ဆုံးလို့တော့ နားလည်သားပဲ၊ ဘာကြောင့် အမြတ်ဆုံး

အမြတ်ဆုံးအလှူ

၅

ဖြစ်တယ်ဆိုတာလေးကို အကြောင်းနဲ့အကျိုး ရှင်းရှင်းလင်းလင်းသိသွားရင် မကောင်းဘူးလား?’

‘ကောင်းပါတယ်ဘုရား’

‘ယနေ့ မိမိတို့တစ်တွေ ဟောဒီပစ္စုပ္ပန်မှာ သာသနာတွင်းနဲ့ရော မဆံ့ဘူးလား?’

‘ဆံ့ပါတယ်ဘုရား’

‘ကဲ-သာသနာတွင်းနဲ့ဆံ့တဲ့အခါမှာ တရားအလှူရဲ့ ဘာကြောင့် မြတ်တယ် ဆိုတာလေးကို ကောင်းစွာသဘောရှင်းအောင် ဘုရားရှင်ပွင့်လာတဲ့ အချိန်အခါမှာ လက်ျာရံ၊ လက်ဝဲရံလို့ဆိုတဲ့ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန် အလောင်းတို့ဟာ တရားမသိသေးပါဘူး။ သိဉ္စည်းဆရာကြီးဆီမှာပဲ ရှိပါသေးတယ်။ တစ်နေ့မှာ ကြည်ညိုဖွယ်အသွင်နဲ့ ဆွမ်းခံကြွလာတဲ့ ရှင်အဿဇိရဲ့အသွင်အပြင်ကို ရှင်သာရိပုတ္တရာအလောင်း ဥပတိဿက မြင်ရတဲ့ အခါမှာ နောက်ကနေ အသာလေးလိုက်ပြီးတော့မှ ဇရပ်တစ်ဆောင်မှာ ဆွမ်းဘုဉ်းတော့မယ်ဆိုတော့ ဝေယျာဝစ္စတွေလုပ်ပေးပြီးတော့မှ ဆွမ်းကိစ္စပြီးသွားတဲ့အခါမှာ အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားသိတဲ့တရား ဟောကြားပေးပါဆိုပြီး တရားတောင်းပါတယ်။ အရှင်အဿဇိက အဲဒီအချိန်အခါမှာ တရားအလှူပေးမယ်၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာအလောင်း ဥပတိဿက တရားအလှူခံမယ်၊ ဒါဖြင့် တရားအလှူပေးပွဲမှာ တရားအလှူခံတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလည်းရှိနေတော့ဟောပေးလိုက်တဲ့ တရားက “ယေဓမ္မာ ဟေတုပ္ပဘာဝါ၊ တေသံ ဟေတုတထာဂတော” ဒီပါဠိစကားရပ်လေးက ဘာပြောတာလဲမေးတော့ လက်ရှိပစ္စုပ္ပန် သူတော်စင်များ ရထားတဲ့ခန္ဓာ တခြားသစ္စာလား ဒုက္ခသစ္စာလား?’

‘ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား’

‘ပစ္စုပ္ပန် နှစ်အတွက်မှာရှိနေကြတဲ့ (၃၁) ဘုံ သတ္တဝါတွေအားလုံး ရထားတာသည် ခန္ဓာငါးပါး၊ အဲဒီခန္ဓာသည် ဘာသစ္စာ?’

‘ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား’

‘အကြင်ဒုက္ခသစ္စာဆိုတဲ့ ဟောဒီခန္ဓာကြီးသည် အကြောင်းသမုဒယ

သစ္စာကြောင့်ဖြစ်တာ၊ ဒါဖြင့်ရင် လက်ရှိရတဲ့ခန္ဓာဒုက္ခသည် ဘာကြောင့်ဖြစ်?’

‘အကြောင်းသမုဒယကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား’

‘အကြောင်းသမုဒယလုပ်တဲ့သူ အကျိုးဒုက္ခရတာ၊ ဒါလေးကို ဟောပေးတာနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘တကယ်လို့ ဒီဒုက္ခကိုမသိရင် အကြောင်းသမုဒယ ပစ္စုပ္ပန်ပြန်မပေါ်ဘူးလား’

‘ပေါ်ပါတယ်ဘုရား’

‘အနာဂတ်သံသရာမှာ ဒုက္ခ ရမရ’

‘ရပါတယ်ဘုရား’

‘ဒီလိုဆိုရင် မိမိတို့တစ်တွေ ဒုက္ခစက်ကြီးလည်ခဲ့တာသည် ဘာကြောင့်လဲမေးရင် အကြောင်းသမုဒယလုပ်ခဲ့လို့ နိဗ္ဗာန်ကိုလိုချင်တယ်လို့ ပြောသော်လည်း နိဗ္ဗာန်မရဘဲနဲ့ ဒုက္ခတွေ့ချည်းပဲ ရမနေဘူးလား?’

‘ရနေပါတယ်ဘုရား’

‘ဒါလေးကို သဘောပေါက်အောင်ပြောရင် -

“ နိဗ္ဗာန်မရ ဒုက္ခရ၊ သမုဒယကြောင့် ဖြစ်သတည်း ”

‘နိဗ္ဗာန်ကို လိုချင်ပါတယ်လို့ ဘယ်လောက်ပဲ တောင့်တ တောင့်တ လုပ်နေတာက သမုဒယလုပ်ရင် နိဗ္ဗာန်ရမှာလား ဒုက္ခရမှာလား?’

‘ဒုက္ခရမှာပါဘုရား’

‘အတိတ်ကလည်း သမုဒယလုပ်တော့ ပစ္စုပ္ပန်မှာ ဒုက္ခရောက်နေကြပြီ၊ ဒီဒုက္ခခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ဘယ်လောက်ပဲ ဒုက္ခလို့ပြောပြော မိမိတို့မှာ ဒုက္ခလို့ မသိအောင် မမြင်အောင် အဝိဇ္ဇာကမ်းပြီးတော့ စီးပွားဥစ္စာ ပြေလည်တဲ့ ဇိမ်ကျတဲ့ဘဝများရထားရင် ဒုက္ခပျောက်ပြီး သုခလို့ထင်တော့ ဒီအပေါ်မှာ သာယာတပ်မက်တဲ့တဏှာက မလာဘူးလား?’

‘လာပါတယ်ဘုရား’

‘တဏှာလာပြီဆို တဏှာအုပ်ချုပ်တဲ့ကံတွေမှန်သမျှ တခြားလား

သမုဒယသစ္စာလား?’

‘သမုဒယသစ္စာပါဘုရား’

‘ဒီတဏှာက လက်ရှိပစ္စုပ္ပန် နှစ်အကွက်က တရားတွေကို သဘောကျ လို့ဆိုတော့ နှစ်အကွက်က တရားမှန်သမျှ ဘာသစ္စာ?’

‘ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား’

‘မသိလို့ လိုချင်တာပါ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘နှစ်အကွက်က တရားတွေကို လိုချင်ပါတယ်ဆိုမှတော့ ဒုက္ခတွေကို ပြန်ရအောင် ကြိုးစားနေတယ်ဆိုရင်ရော လွဲစရာရှိလား?’

‘မရှိပါဘူးဘုရား’

‘မသိလို့ ကြိုးစားမိတဲ့အတွက် သမုဒယတွေ ပြန်ဖြစ်ရတာ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒါကြောင့် အနာဂတ်သံသရာမှာ ဒုက္ခလွဲကိုမလွဲဘဲ ရမယ်ဆိုတာကော မသေချာဘူးလား?’

‘သေချာပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒီလိုလေး သမုဒယကြောင့် ဒုက္ခဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ အပိုင်းလေးကို သိလည်းသိရော ဒီသမုဒယကို ပယ်သတ်နိုင်ရင် ဒုက္ခငြိမ်းမှာပါလားလို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာအလောင်း ဥပတိဿကလည်း ဉာဏ်ကပါရမီတွေ ဖြည့်ထား တာဆိုတော့ ထိုးထိုးထွင်းထွင်းသိနိုင်တဲ့အသိက ကောင်းစွာရှိနေတော့ ဟော ဒီအသိလေးပေါ်မှာ ဆင်ခြင်သုံးသပ်ပြီး ခန္ဓာကို ဉာဏ်လှည့်လိုက်တာ သောတာပန်တည်ခဲ့ပါတယ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘တရားနာရုံနဲ့ တည်တာမဟုတ်ဘူးနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘တရားနာပြီး ဘယ်ထဲ ဉာဏ်လှည့်ရတာ’

‘ခန္ဓာထဲဉာဏ်လှည့်တာပါဘုရား’

‘နာကြားလိုက်တဲ့တရားက အကြောင်းသမုဒယကြောင့် အကျိုးဒုက္ခ ဖြစ်တယ်၊ အကြောင်းသမုဒယကြောင့် အကျိုးဒုက္ခက မငြိမ်းအောင်ပေါ် မှာ၊ အကျိုးဒုက္ခတွေကို သိမ်းချင်ရင် အကြောင်းသမုဒယကို ပယ်နိုင်ရင် သိမ်းမှာပါလားဆိုတဲ့ အသိဉာဏ်တစ်ချက် မိမိရဲ့သန္တာန် ကိန်းသွားတော့ သဘောပေါက်တဲ့အသိဟာ နာကြားရတဲ့တရားအပေါ်မှာ အခြေခံထားပြီး ခန္ဓာထဲဉာဏ်သွင်းလိုက်တော့ ဪ-ရုပ်နာမ် ဓမ္မတွေရဲ့ ဒုက္ခရှိနေတဲ့တရား ဖြစ်နေပျက်နေတဲ့မမြဲမှု ဒီဒုက္ခတွေကို ကောင်းစွာ ဉာဏ်ထဲမှာလည်း ပေါ်သွားရော ခန္ဓာထဲရှိတဲ့ ဒုက္ခတွေကို သိတဲ့ဉာဏ်က ဒီဒုက္ခတွေကို လိုချင်မှု တွေကို ပယ်သတ်တဲ့အတွက်ကြောင့်မို့ တဏှာသမုဒယကို တစ်ချက်လေး ပယ်လိုက်နိုင်တဲ့အခါ အနာဂတ်သံသရာ ဒုက္ခငြိမ်းတဲ့နိဗ္ဗာန်ကို ဉာဏ်အားဖြင့် မျက်မှောက်ပြုတော့ သောတာပန်တည် မသွားဘူးလား?’

‘တည်သွားပါတယ်ဘုရား’

‘အပါယ်တံခါး ပိတ် မပိတ်’

‘ပိတ်သွားပါတယ်ဘုရား’

‘ဘာအလှူခံလို့?’

‘တရားအလှူခံလို့ပါဘုရား’

‘တရားအလှူခံလိုက်တဲ့အခါမှာ တရားနာနေတဲ့ အခိုက်အတန့်ကို ပြန်ကြည့်ရင်လည်း အကုသိုလ်နဲ့ကုသိုလ် ဘယ်ဟာတိုး?’

‘ကုသိုလ်တိုးပါတယ်ဘုရား’

‘စိတ်မှာလည်း စင်ကြယ်မှုကုသိုလ်တရားတွေနဲ့ ထုံမွန်းထားတဲ့အတွက် ကြောင့်မို့လို့ အခုကြည့်စမ်း နှလုံးသွင်းလည်း မှန်လိုက်ရော မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ဆိုက်သွားလောက်အောင် ကျေးဇူး များ မများ?’

‘များပါတယ်ဘုရား’

‘ဘာအလှူခံလို့?’

‘တရားအလှူခံလို့ပါဘုရား’

‘တရားအလှူခံလို့ ဥစ္စာပစ္စည်းကို အလှူခံပုံလေးကို အာရုံပြု၊ ဥစ္စာ

အမြတ်ဆုံးအလှူ

၉

ပစ္စည်းကိုခံမိတဲ့ သင်္ကန်းလေးတစ်ထည်၊ နှမကလှူလိုက်လို့ တိဿရဟန်းကြီး အလှူခံခဲ့ရ၊ အဲဒီ အလှူခံခဲ့လိုက်တာ အဲဒီလှူဖွယ်ပစ္စည်းကို အာရုံပြုပြီး တော့မှ ဒီအဆင်းဆိုတဲ့ သင်္ကန်းနဲ့ မျက်စိအကြည်လေးနဲ့ မတိုက်ဘူးလား?’

‘တိုက်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဘာစိတ်ပေါ်?’

‘မြင်စိတ်ပေါ်ပါတယ်ဘုရား’

‘မြင်စိတ်ပေါ်တာ၊ အဲဒီမြင်စိတ်ကလေးသည် မြင်ခန္ဓာ ဖြစ်ပြီးပျက်တဲ့ ဒုက္ခသစ္စာ ဉာဏ်မရှိတော့ မြင်ပါ့မလား?’

‘မမြင်ပါဘူးဘုရား’

‘ဟော-တရား အလှူခံလိုက်တယ်ဆိုရင် ချက်ချင်း အသိလေးကိန်းပြီး တော့ ဉာဏ်တက်မှာနော်?’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အခုတော့ အဝတ်အထည် ဥစ္စာပစ္စည်းကို လှူဖွယ်ပစ္စည်းအနေနဲ့ တစ်ယောက်ကလှူလိုက်တယ်၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် အလှူခံလိုက်တယ်၊ အဲဒီအပေါ် မှာ နှလုံးသွင်းက တရားကိုနှလုံးသွင်းတဲ့အသိမျိုး ရုတ်တရက် ကိုယ့်မှာမပေါ် တော့ ဒီသင်္ကန်းလေးအပေါ်မှာ သာယာတဲ့တဏှာက ကိန်းနေတယ်၊ ဒါဖြင့် တဏှာဆိုတာက တခြားလား သမုဒယလား?’

‘သမုဒယပါဘုရား’

‘သမုဒယကြောင့် ဒုက္ခရောက်တော့မှာနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အခု ဒီသင်္ကန်းလေးကို နက်ဖြန်ကျရင် ဝတ်မယ် ဝတ်မယ်ဆိုပြီးတော့ အဲဒီသင်္ကန်းလေးပေါ်မှာ သာယာတဲ့တဏှာနဲ့ အဲဒီညမှာ အာရုံလေးပြုပြီး တော့မှ စွဲလမ်းမှုနောက်မှာ ဒီမနောက်လေးနဲ့ပဲ နေရင်းနေရင်းက အဲဒီည မှာပဲ ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပါတယ်၊ ဒါဖြင့် ပျံလွန်တော်မူသွားတဲ့အခါမှာ ဒီသင်္ကန်း ကို မစွဲတာလား စွဲတာလား?’

‘စွဲတာပါဘုရား’

‘သင်္ကန်းလေးက ပစ္စုပ္ပန်မှာ အလှူခံရတယ်၊ အဲဒီအလှူခံရတဲ့ သင်္ကန်းလေးကို ကိုင်ကြည့်ရင်လည်း ဖောဋ္ဌဗ္ဗအတွေ့ ရှိ မရှိ?’

‘ရှိပါတယ်ဘုရား’

‘မြင်ပြန်တော့လည်း အမြင်အာရုံက ပေါ် မပေါ်?’

‘ပေါ်ပါတယ်ဘုရား’

ဘယ်အာရုံပဲပေါ်ပေါ် ဖြစ်ပြီး အဲဒီအပေါ်မှာသာယာတဲ့ တဏှာကြောင့် တဏှာ ဥပါဒါန် ကံဆိုရင် နှစ်ကနေသုံး မဆက်သွားဘူးလား?’

‘ဆက်သွားပါတယ်ဘုရား’

‘ဟော-နှစ်မှာပြနေတဲ့အကျိုးတရားကို မမြင်တဲ့အတွက် အကျိုးသမုဒယပေါက်ဖွားရာ အနာဂတ်သံသရာမှာ အဲဒီသင်္ကန်းပေါ် သန်းကြီးမသွားဖြစ်တယ်၊ ဒါဖြင့် ဥစ္စာပစ္စည်း အလှူခံတဲ့နေရာမှာ သူတော်စင်များ သတိထားပေါ့’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဟောဒီ ပရိသတ်ကြီး တရားပွဲကို လာတယ်၊ ကဲ-မိမိတို့အတွက်ကို အလှူရှင်တွေကနေပြီးတော့ ဥစ္စာပစ္စည်းတွေကို ကောင်းတာလည်းပါမယ် ညံ့တာလည်းပါမယ် လှူတယ်ပဲထားလိုက်ပါတော့၊ အဲလို လှူတဲ့အခါမှာ အကောင်းရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ပျော် မပျော်?’

‘ပျော်ပါတယ်ဘုရား’

‘အညံ့ရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ဒါမျိုးကွာ ငါတို့ဆီမှာရှိပြီးသား၊ လိုကိုမလိုချင်ဘူးဆိုရင်လည်းပဲ ဒေါသကော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား?’

‘ဖြစ်နိုင်ပါတယ်ဘုရား’

‘ရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ကောင်းတာလက်ခံပြီး ပျော်တယ်ဆိုတော့ လောဘလာ မလာ?’

‘လာပါတယ်ဘုရား’

‘ယနေ့ တရားကို အလှူခံနေရတဲ့ သူတော်စင်တို့ရဲ့သန္တာန်မှာ ဒီလောဘတရားတွေက မကောင်းဘူး၊ ဒီဒေါသတရားတွေက မကောင်းဘူး၊

အမြတ်ဆုံးအလှူ

၁၁

ဒါ အပြစ် ရှိတဲ့ အကုသိုလ်တရား၊ ဒါတွေကိုပယ်ရမယ်လို့ အကြောင်းအကျိုးနဲ့ ခွဲခြားပြီးတော့ ဟောပေးတဲ့တရားကို နာရတဲ့အခါမှာ တရားနာရင်း နာရင်း က ဒီအကုသိုလ်တွေက အဝင်ခံပါ့မလား?’

‘အဝင်မခံပါဘူးဘုရား’

‘ကဲ-ပစ္စုပ္ပန်မှာကို ချက်ချင်းချမ်းသာတဲ့အကျိုး ရ မရ?’

‘ရပါတယ်ဘုရား’

‘သေရင်လည်းပဲ အပါယ် လွတ် မလွတ်?’

‘လွတ်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဥစ္စာပစ္စည်းတွေကို အလှူခံတဲ့အခါမှာ နှလုံးမသွင်းတတ်ရင် ဒီဥစ္စာ ပစ္စည်းကိုကြည့်ပြီး ကောင်းရင် သာယာနေတယ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘မကောင်းရင်လည်းပဲ မကောင်းတဲ့အလျောက်ကို စိတ်ပျက်နေပြန်ပြီ၊ အဲဒီဥစ္စာပစ္စည်းတွေ ရပြန်တော့လည်း စိတ်မချတဲ့အတွက်ကြောင့် သောက က သွားလေရာမှာပါနေပြန်တယ်၊ ဒါဖြင့်ရင် ဒီပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့သန္တာန်မှာ ဥစ္စာ ပစ္စည်းတွေကို အလှူခံတိုင်း ခံတိုင်းမှာ တရားသဘောတွေက ဒီလိုရှိတယ်၊ အကြောင်း အကျိုးနဲ့ဝေဖန်ပြလို့ မိမိရဲ့သန္တာန် ဒီအသိတရားကို ကိန်းလို့များ နှလုံးသွင်းရင်တော့ ဥစ္စာပစ္စည်းအလှူခံတဲ့နေရာမှာ ကိုယ့်အတွက် အကုသိုလ် ဖြစ်ပါ့မလား?’

‘မဖြစ်ပါဘူးဘုရား’

‘နှလုံးသွင်းလွဲရင် ဖြစ်ပြီနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘လက်ရှိတရားကို အလှူခံတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ နှလုံးသွင်း လွဲစရာ အကြောင်းမရှိသလို ဆက်ကာဆက်ကာ အသိပေးနေတဲ့အတွက် ကိုယ့် သန္တာန်မှာ ငြိမ်းအောင် ကြိုးစားသွားပြီး အကုသိုလ်ဘက်ကို အဝင်မခံတဲ့ အတွက် ကုသိုလ်တရားတွေက ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ ပိုပြီးပွားနေတာ ဘာအလှူခံ

နေတဲ့အခိုက် ?'

‘တရားအလှူခံနေတဲ့အခိုက်ပါဘုရား’

‘ချက်ချင်း ခန္ဓာကို ဉာဏ်သွင်းလိုက်ရင်လည်း သောတာပန်ရော
ဖြစ်နိုင် မဖြစ်နိုင်?’

‘ဖြစ်နိုင်ပါတယ်ဘုရား’

‘မဖြစ်တောင်မှ ဒီကုသိုလ်စိတ်နဲ့သေရင် အပါယ်တံခါးပိတ်တယ်နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ကဲ-ဖားနတ်သားဖြစ်တာ မကြားဖူးဘူးလား?’

‘ကြားဖူးပါတယ်ဘုရား’

‘တရားလေး အာရုံပြုရင်းနဲ့နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘တမ္မဒွဋ္ဌိကဆိုတဲ့ လူသတ်သမားကြီးလည်းပဲ ငါးဆယ့်ငါးနှစ်လုံး
လူသတ်ခဲ့တာ၊ သူ့ခမျာ မွန်မြတ်တဲ့အာဟာရတွေကို ပင်စင်ယူတော့ စားတယ်
ပေါ့၊ အဲဒီအာဟာရလေး ပြင်ဆင်နေတဲ့အခိုက်အတန့်မှာ ရှင်သာရိပုတ္တရာ
ကြီး ကြွလာပြီးတော့ ချီးမြှောက်တဲ့အတွက်ကြောင့်မို့ သူ့ရဲ့အာဟာရလေးကို
လောင်းလှူတယ်၊ ကဲ ရှင်သာရိပုတ္တရာက တရားအလှူပေးတော့ သူ တရား
အလှူမခံရဘူးလား?’

‘ခံရပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒီလို အလှူခံနေတဲ့အခါမှာ တရားပွဲမှာ သူ့စိတ်က သတ်ခဲ့တဲ့
အာရုံတွေကိုသာ သွားသွားပြီး အာရုံပြုနေတဲ့အတွက် တရားကို ကောင်း
ကောင်း နာလို့မရဘူး ဂဏှာမငြိမ် ဖြစ်နေတယ်၊ ဒီအချိန်အခါမှာ ရှင်သာရိ
ပုတ္တရာကြီးက ဘယ်အတွက်ကြောင့်ဖြစ်နေသလဲဆိုတော့ သူ့ရဲ့ဖြစ်ပေါ်နေ
တဲ့အကြောင်းကို လုပ်ခဲ့ဖူးတဲ့ အာရုံတွေခြောက်ခြားနေလို့ နာမရတဲ့
အကြောင်းလေးကိုပြောတော့ ရှင်သာရိပုတ္တရာကြီးက ဥပါယ်တံမျှည်နဲ့
ဒကာကြီးတဲ့ သင်အဲလို သတ်ဖြတ်ခဲ့တာဟာ သင်သတ်ချင်လို့ သတ်ရတာ
လား၊ သင့်ကိုခိုင်းလို့ သတ်ရတာလား၊ ခိုင်းလို့သတ်ရတာပါ၊ ခိုင်းလို့ သတ်ရ

အမြတ်ဆုံးအလှူ

၁၃

တယ်ဆိုရင် သင့်မှာ အပြစ်ရှိသလားလို့ ဒါလေး မေးလိုက်တာနော်'

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အပြစ်မရှိဘူးလို့ ပြောတာ ဟုတ်သလား?’

‘မဟုတ်ပါဘူးဘုရား’

‘အပြစ်ရှိသလားလို့ မေးတာ၊ အဲဒါကို ဟုတ်သားပဲ ငါလုပ်ချင်လို့ လုပ်တာမှ မဟုတ်တာ ခိုင်းလို့လုပ်ရတာပဲ၊ ငါ့မှာ အပြစ်မရှိဘူးလို့ သူ့ဘာသာ ယူလိုက်တာ၊ အဲလို ယူလိုက်တဲ့အတွက် သူ့မှာ ငြိမ်းချမ်းသွားတော့ ဒီမှာတင် ရှင်သာရိပုတ္တရာကြီးက တရားကိုဟောတော့ တရားကို စိုက်စိုက်စူးစူး နာလိုက်ရတော့ အနုလောမဉာဏ်အထိ ခန္ဓာဉာဏ်သွင်းတာ ရသွားတယ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဲဒီ အနုလောမဉာဏ်ထိ ရသွားသည့်အတွက် သောတာပန်တော့ မဖြစ်ဘူးနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဘာအလှူခံလို့ ကျေးဇူးများတာ?’

‘တရားအလှူခံလို့ ကျေးဇူးများတာပါဘုရား’

ရှင်သာရိပုတ္တရာ ပြန်ကြွသွားတော့ သူကလိုက်ပို့တယ်၊ အပြန်မှာ ရန်သူက နွားမယောင်ဆောင်ပြီးတော့မှ ဝှေသတ်လိုက်တဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့ အဲဒီမှာပဲ သေလွန်ခဲ့ရတယ်၊ အပါယ်မကျဘဲနဲ့ နတ်ပြည်ဌာန နတ်လောက သွားဖြစ်သည်၊ ဘာအလှူခံလို့?’

‘တရားအလှူခံလို့ပါဘုရား’

‘ငါးဆယ့်ငါးနှစ်လုံးလုံး လူသတ်ခဲ့တာနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဲဒီ အကုသိုလ်တရားတွေက အကျိုးပေးဖို့ အခြေအနေကို ရှိပါသော် လည်းပဲ အခု တရားအလှူခံလိုက်ရတဲ့အတွက် ခန္ဓာကိုဉာဏ်လှည့်လိုက်တော့ အနုလောမဉာဏ်က အဲဒီအပါယ်လေးပါးကို လွတ်မြောက်ပြီးတော့ နတ်ပြည် ဌာန နတ်လောကကို ကောင်းစွာရောက်အောင်ပို့စေတဲ့ သတ္တိတွေ အလှူခံတဲ့

နေရာမှာ တရားအလှူသည် တယ်ပြီးတန်ဖိုးရှိပါလားဆိုတာသည် သာဓက
တွေကို ခွဲခြားပြတော့ ပေါ်မသွားဘူးလား?’

‘ပေါ်သွားပါတယ်ဘုရား’

‘ဒါကြောင့် အလှူတကားအလှူတွေထဲမှာ အမြတ်ဆုံးအလှူကို ပြော
လိုက်ပါ။ ဘာအလှူ?’

‘တရားအလှူပါဘုရား’

‘တရားအလှူသည် အမြတ်ဆုံး၊ ယနေ့မိမိတို့ ဟောဒီတရားပွဲကြီးကို
ချမ်းချမ်းသာသာနဲ့ပေးတဲ့ အရပ် အချိန်အခါလေးမှာ အခုလို လုံလုံခြုံခြုံနဲ့
နေရာဌာနကိုသာ မလှူရင် ချမ်းချမ်းသာသာ တရားနာလို့ရပါ့မလား?’

‘မရပါဘူးဘုရား’

‘ဟောတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ရော ဟောလို့ရပါ့မလား?’

‘မရပါဘူးဘုရား’

‘ကဲ-ယနေ့ ဒီမင်္ဂလာခန်းမကို ပိုင်ရှင်ဖြစ်တဲ့ ဦးမောင်မောင်က
စေတနာ မေတ္တာထားပြီးတော့ တရားပွဲတွေကို သူက အလှူပေးလိုက်တဲ့
အတွက်ကြောင့်မို့လို့ ဟောဒီခန်းမမှာ အေးအေးချမ်းချမ်းနဲ့ နာနေရတော့
ခန်းမပိုင်ရှင်အလှူသည်ပင် တရားအလှူကိုပေးပြီးသား မဖြစ်ဘူးလား?’

‘ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား’

‘ပေါင်းစုပြီးလှူကြတဲ့ အလှူရှင်အသီးသီးတွေလည်း ဘာအလှူပေး
နေတာ’

‘တရားအလှူပေးနေတာပါဘုရား’

‘ကဲ တရားအလှူသည် အပါယ်တံခါးရော မဝိတ်ဘူးလား’

‘ဝိတ်ပါတယ်ဘုရား’

‘သံသရာပြတ်တဲ့နိဗ္ဗာန်လည်း အရောက်မပို့ဘူးလား’

‘ပို့ပါတယ်ဘုရား’

‘အေး-အဲဒါကြောင့်မို့လို့ အလှူတကားအလှူတွေထဲမှာ ဥစ္စာပစ္စည်းကို
အာရုံပြုပြီးတော့ အလှူခံလိုက်တဲ့အခါမျိုးမှာ နှလုံးသွင်းလေးလွဲသွားရင်

အမြတ်ဆုံးအလှူ

၁၅

ဪ-ကြည့်စမ်းပါအုံး ရဟန်းတော်လေး သန်းကြီးမတောင် ဖြစ်ရပါလား၊ ဒုက္ခတွေ သိပ်များပါလားဆိုတာ မပေါ်သွားဘူးလား?’

‘ပေါ်သွားပါတယ်ဘုရား’

‘ကဲ-တရားအလှူခံလိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့လည်းပဲ အပါယ်တံခါး ပိတ်ပြီးတော့ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုလောက်အောင်ကို ကျေးဇူးများသွားတယ်၊ အပါယ်လေးပါးသွားရမယ့်ပုဂ္ဂိုလ်တောင်မှ နတ်ပြည်ဌာန နတ်လောကကိုတောင်ရောက်ရတဲ့ အထောက်အပံ့ကောင်းတွေကို သာဓကတွေနဲ့ ယနေ့ သူတော်စင်များကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်လွယ်ထင်လွယ်အောင် ပြောလိုက်တဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့ ဘယ်လောက်ပဲ အလှူအတန်းတွေ များများ ပါ လှူတဲ့အလှူတွေထဲမှာ ဘုရားအလိုတော်ကျ ဟောပေးသွားတဲ့တရား သူတော်စင်များ ကျေနပ်အောင် သာဓကနဲ့ပြောလိုက်တာဖြစ်တဲ့အတွက် အမြတ်ဆုံးအလှူသည် ဘာအလှူ?’

‘တရားအလှူပါဘုရား’

‘ကျေရောကျေနပ်ရဲ့လား?’

‘ကျေနပ်ပါတယ်ဘုရား’

‘တရားအလှူသည် အမြတ်ဆုံးအလှူဆိုတာကို ကျေကျေနပ်နပ် သိသွားတဲ့အခါမှာ မသိရသေးတဲ့ မေးခွန်းတစ်ပုဒ်ကို ထပ်လောင်းပြီးတော့မှ တာဝန်ပေးခြင်းခံရတဲ့ နတ်သားလေးက အမေးထုတ်လိုက်ပြန်ပါတယ်’

“ရသာအများ ရှိလေငြား၊ ဘယ်အရသာက မြတ်ဆုံးနည်း?”

‘ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ လောကမှာ အမြတ်ဆုံး အလှူက တရားအလှူဆိုတာကိုတော့ ကျေကျေနပ်နပ် သိရပါပြီဘုရား၊ စားသောက်ကြတဲ့ အရသာတွေကလည်းပဲ အမျိုးမျိုးရှိကြတယ်၊ အချို့ကြိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က အချို့အရသာအမြတ်ဆုံး အကောင်းဆုံး၊ အချဉ်ကြိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း အချဉ်အရသာက အမြတ်ဆုံး အကောင်းဆုံး၊ အငန်ကြိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း အငန်အရသာက အမြတ်ဆုံး အကောင်းဆုံး၊ အစပ်ကြိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က အစပ်အရသာ အကောင်းဆုံး အမြတ်ဆုံး အမွန်ဆုံးလို့ ကိုယ်ကြိုက်တဲ့

အရသာကို ကိုယ်ကဇန်းတင်ပြီးတော့ အမျိုးမျိုး ပြဿနာ အငြင်းအခုံ ဖြစ်ကြ ပါတယ်ဘုရား။ အဲဒီအရသာတွေ များစွာရှိတဲ့ထဲမှာ ဘယ်အရသာဟာ အမြတ်ဆုံးပါလဲလို့ ဘုရားကိုမေးလျှောက်လိုက်တော့ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးက “သဗ္ဗရသံ ဓမ္မရသော ဇိနာတိ” လို့ အဖြေပေးလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီအဖြေကိုလည်း အများနားလည်အောင်လို့ ယနေ့မြန်မာပြန်နဲ့ပြောရင်

“ရသာအများ ရှိလေငြား။ တရားအရသာ အမြတ်ဆုံးတည်း”

‘ဒကာတော်နတ်သားရေ၊ လောကမှာ များမြောင်လှတဲ့ အရသာတွေ ဘယ်လောက်ပဲ မျိုးစုံများပါစေ၊ အဲဒီအများဆုံးသော အရသာတွေထဲကနေ ရွေးချယ်ပြီးတော့ အကောင်းဆုံး အမွန်ဆုံး အရသာကို ရွေးထုတ်ပြ ဆိုရင်တော့ တရားအရသာ အမြတ်ဆုံးဟေ့၊ ဘာအရသာ အမြတ်ဆုံး?’

‘တရားအရသာ အမြတ်ဆုံးပါဘုရား’

‘ဒါဖြင့် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက သုမေဓာရှင်ရသေ့ဘဝမှာ လက်တစ်ကမ်းအလို နိဗ္ဗာန်ကိုကျောခိုင်းပြီး လေးအသင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်း လုံးလုံး ခန္ဓာဒုက္ခတွေနဲ့ဆက်ဆက်ပြီးတော့ အဆင်းရဲပင်ပန်းခံ ရှာပေးရတဲ့ သစ္စာလေးပါးတရားကို တွေ့ရှိခဲ့တဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့ ဒီတရားကို ဇနီးတင် ပြီးတော့ ဟောနေတယ်လို့တော့ မထင်နဲ့နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အမြတ်ဆုံးအရသာကို တရားအရသာရယ်လို့ ဖော်ကျူးလိုက်တဲ့ အတွက်ကြောင့်မို့လို့ သူသိခဲ့တဲ့တရားကို ဒီလောက်တောင်ပဲ အလေးထားပြီး တော့ ဇနီးတင်ခြင်းပါလားလို့ အများသူငါက နှလုံးသွင်းမှားမှားစိုးလို့ ဘာကြောင့်မြတ်တယ်ဆိုတာလေးကို သူ့သာဓကနဲ့ သူ့ရဲ့သဘောလေးပေါက် အောင် ရှင်းပေးမယ်ဆိုရင်တော့ မကျေနပ်ဘူးလား?’

‘ကျေနပ်ပါတယ်ဘုရား’

‘အခု အရသာတွေထဲမှာ ဘယ်အရသာ အမြတ်ဆုံးလို့ဟော?’

‘တရားရသာက အမြတ်ဆုံးလို့ ဟောပါတယ်ဘုရား’

‘တရားအရသာ အမြတ်ဆုံးလို့ဟောတော့ မိမိတို့တစ်တွေ စားသုံးနေ

တဲ့အရသာ ကောင်းပေ ညွန့်ပေဆိုတဲ့အရသာတွေ မရှိဘူးလား?’

‘ရှိပါတယ်ဘုရား’

‘ဒီထဲမှာ အစပ်ကြိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်’

‘ပါပါတယ်ဘုရား’

‘အဆီအဆိမ့်ကြိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်’

‘ပါပါတယ်ဘုရား’

‘အမျိုးမျိုးပါကြပါတယ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဲဒီတော့ ကိုယ်ကြိုက်တဲ့အရသာလေး ကိုယ်စားနေရပြီဆိုရင် ကောင်းတယ် ကောင်းတယ်ပေါ့လို့ ပြော မပြော?’

‘ပြောပါတယ်ဘုရား’

‘ကဲ-ကြိုက်တဲ့အရသာကို ကိုယ်ကနေပြီးတော့ အကောင်းဆုံး အမွန်ဆုံးလို့ ဘယ်လောက်ပဲ ချဲ့ကားပြီးတော့ ဇနီးတင်ပြီးပြောပါစေ၊ တရားအရသာ ဘာကြောင့်ကောင်းတယ်ဆိုတာနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ပြီးတော့ ယနေ့ သူတော်စင်များကို ပြောပြတော့မယ်?’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဲလိုဆိုရင် ဩော်-ဘာကြောင့် ကောင်းတယ်ဆိုတာကို ကျေကျေ နပ်နပ် သဘောမကျမှလား ကျမှလား?’

‘ကျမှပါဘုရား’

‘လက်ရှိတရားနာသူတော်စင်များသည် ဟောဒီ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စက်ရဟတ်မှာ အတိတ် ပစ္စုပ္ပန် အနာဂတ်လို့ သုံးကာလရှိတဲ့ထဲမှာ ဘယ်မှာ ရောက်နေကြ?’

‘ပစ္စုပ္ပန်ကိုရောက်နေကြပါတယ်ဘုရား’

‘ပစ္စုပ္ပန်နှစ်အကွက်မှာ မရှိဘူးလား?’

‘ရှိပါတယ်ဘုရား’

‘ပစ္စုပ္ပန်နှစ်အကွက်မှာ ရှိနေကြတဲ့ ပုံသဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုးကို ပုံဖော်ပြီး

တော့ သတ္တဝါတွေလို့ ဘယ်လောက်ပဲ သတ်မှတ်သတ်မှတ်၊ အဲဒီပုံသဏ္ဌာန် တွေမှာ ရှိနေကြတဲ့အရာတွေကိုတစ်ခုထဲ အားလုံးကို ခြုံပြီးပြောတဲ့နေရာမှာ တခြားပေါ်တာလား၊ ခန္ဓာပေါ်တာလား?’

‘ခန္ဓာပါဘုရား’

‘ခန္ဓာကို ပြောကြည့်ရအောင်’

‘ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာပါဘုရား’

‘ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာလို့ ခန္ဓာငါးပါး

မရှိဘူးလား’

‘ရှိပါတယ်ဘုရား’

‘အခု တရားနာသူတော်စင်တွေမှာလည်း ခန္ဓာငါးပါး ပါ မပါ’

‘ပါပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒီခန္ဓာငါးပါးပါတဲ့ထဲမှာ သဠာယတနဆိုတာ မရှိဘူးလား’

‘ရှိပါတယ်ဘုရား’

‘သဠာယတနမှာ ကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ မျက်စိ နား နှာ လျှာ ကိုယ် စိတ်ဆိုတော့ လျှာရော မပါဘူးလား’

‘ပါပါတယ်ဘုရား’

‘ကဲ-လျှာပါပြီ၊ အဲဒီလျှာက ဟောဒီ သဠာယတနဆိုတဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ သဏ္ဌာန်မှာ တည်ရာဌာန ခြောက်နေရာထဲက အစားအသောက်တွေကို သုံးဆောင် လက်ခံတဲ့လျှာ ကိုယ်စီကိုယ်စီ ကိုယ့်ဆီမှာပါကြပြီနော်၊ အဲဒီ လျှာလေးပါတဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့ ကိုယ်ကြိုက်တဲ့အရသာလေးတွေ စတင် ကြည့်ရအောင်၊ မိမိတို့ အချို့ကြိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က အချို့အရသာလေး ကို အာရုံလေးပြုပြီး တင်လိုက်ပါ၊ အစပ်အရသာကြိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က အစပ် အရသာလေးတင်လိုက်၊ အချဉ်အရသာကြိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က အချဉ်အရသာ တင်လိုက်၊ အဲလို တင်လိုက်တဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့ ဟောဒီ လျှာဆိုတဲ့ သဠာယတနမှာ တင်ရှိနေတဲ့ တည်ရာဌာန ခြောက်နေရာက လျှာပေါ်မှာ ကိုယ်ကြိုက်တဲ့အရသာ အစပ်၊ အချဉ်၊ အငန်၊ အချို အစရှိသဖြင့်

အမြတ်ဆုံးအလှူ

၁၉

တင်လိုက်ပြီ၊ ကဲ-တင်လိုက်တော့ အရသာလေး မပေါ်ဘူးလား?’

‘ပေါ်ပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒီအရသာလေးပေါ်တဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့ ကိုယ်ကြိုက်တဲ့အရသာ ဆိုတော့ မကောင်းဘူးလား၊ ကောင်းသလား?’

‘ကောင်းပါတယ်ဘုရား’

‘ကောင်းတာက ဝေဒနာ၊ ကောင်းတာက’

‘ဝေဒနာပါဘုရား’

‘ဒီလိုဆိုရင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နဲ့ကြည့်တော့လည်း သဠာယတနဆိုတဲ့ မိမိတို့ရဲ့သန္တာန် တည်ရှိနေတဲ့ တည်ရာဌာန ခြောက်နေရာထဲက လျှာဆိုတဲ့ အပေါ်မှာ အချို အချဉ် အငန် အစပ်တွေကိုတင်လိုက်တော့ ကိုယ်ကြိုက်တဲ့ အရသာမို့လို့ ကောင်းတယ်ဆိုတဲ့ ဝေဒနာလေးလည်း ပေါ်ပြီပေါ့နော်?’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘လျှာပေါ်မှာ အချိုအရသာလေးပေါ်လည်းပဲ ဒီအရသာသည် ရုပ်တရားလို့ မှတ်ထား’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အချဉ်ပေါ်လည်း’

‘ရုပ်တရားပါဘုရား’

‘အငန်အစပ်ပေါ်လည်း’

‘ရုပ်တရားပါဘုရား’

‘တခြားပေါ်တာလား၊ ခန္ဓာပေါ်တာလား?’

‘ခန္ဓာပေါ်တာပါဘုရား’

‘နာမ်လား၊ ရုပ်လား?’

‘ရုပ်ပါဘုရား’

‘ရုပ်တရားအရှုခံလေးက ပြတိုင်းပြတိုင်းမှာ အရှုခံတစ်ခု ပြနေသလို ကောင်းဆိုတော့လည်း ဝေဒနာအရှုခံက မလာဘူးလား?’

‘လာပါတယ်ဘုရား’

‘တရားနှလုံး မသွင်းရင် မြင်ကိုမမြင်ဘူးနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဲဒါကြောင့်မို့လို့လည်းပဲ သူ့ရဲ့အရသာ ကောင်းတယ်ဆိုတော့ အချဉ်ကြိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် အချဉ်အရသာလေးကို စားနေလို့ သွားရည်တွေများ ကျလောက်အောင် ကောင်းနေတာပဲ၊ အဲဒီကောင်းတဲ့အတွက်ကြောင့်မို့ မကြိုက်ဘူးလား ကြိုက်လား?’

‘ကြိုက်ပါတယ်ဘုရား’

‘ကြိုက်တာက’

‘တဏှာပါဘုရား’

‘အဲတော့ ကြိုက်ရုံကြိုက်တာလား စွဲစွဲလမ်းလမ်းလား?’

‘စွဲစွဲလမ်းလမ်းပါဘုရား’

‘ထပ်ထပ် ထပ်ထပ် စားချင်နေတဲ့ဥပါဒါန်က ရှိတယ်နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဲတော့ သွားရည်တမြားမြားကျအောင် ဥပါဒါန်နဲ့ရော မစားဘူးလား?’

‘စားပါတယ်ဘုရား’

‘စားနေတာက ကံမြောက်နေပြီ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘စားနေတာက’

‘ကံမြောက်နေပါတယ်ဘုရား’

‘ဒါဖြင့်ရင် အချိုကြိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် အချိုစားတယ်၊ အချဉ်ကြိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် အချဉ်စားတယ်၊ အစပ်ကြိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် အစပ်စားတယ်၊ အဲဒီတော့ မိမိတို့မှာ လျှာလေးပေါ်မှာတင်လိုက်တဲ့ အချိုအချဉ်အရသာ အဲလိုတင်လိုက်တဲ့ အတွက် ကောင်းဆိုတာ မပေါ်ဘူးလား?’

‘ပေါ်ပါတယ်ဘုရား’

အမြတ်ဆုံးအလှူ

၂၀

‘ဝေဒနာပေါ့နော်’

‘ဝေဒနာပါဘုရား’

‘အဲဒီ ကောင်းတဲ့အတွက်ကြောင့်မို့ မကြိုက်ဘူးလား ကြိုက်လား?’

‘ကြိုက်ပါတယ်ဘုရား’

‘ကြိုက်တာက’

‘တဏှာပါဘုရား’

‘အဲဒီတဏှာကြောင့် ထပ်ထပ် ထပ်ထပ်စားချင်တယ်ဆိုတော့ ဥပါဒါန်
မလာဘူးလား?’

‘လာပါတယ်ဘုရား’

‘ကဲ-သူများတကာတွေ သွားရည်ကျလောက်အောင်လည်း အငမ်းမရ
စားပြ မစားပြ?’

‘စားပြပါတယ်ဘုရား’

‘စားနေရင် ကံမြောက်ပြီ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ကဲ-တစ်ချို့ကျတော့လည်း အစပ် မကြိုက်ဘူးလား?’

‘ကြိုက်ပါတယ်ဘုရား’

‘အစပ်လေးကို လျှာပေါ်တင်လိုက်တယ်၊ ကဲ တင်လိုက်တဲ့အတွက်
ကြောင့် စားလိုက်ပြီ၊ ဟော အစပ်ကြိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် မကောင်းပြန်ဘူးလား?’

‘ကောင်းပါတယ်ဘုရား’

‘ကောင်းတော့ ဝေဒနာ၊ ဟော-ရှုရှုရှုရှုနဲ့ မိမိမှာတကယ့်ကိုပဲ
ဘယ်လောက်ပဲစပ်စပ် ချွေးသီးချွေးပေါက်ကျအောင် စားပြနေတယ်၊ သူများ
ကိုရော သွားရည်ကျအောင် စားပြနေတယ်ဆိုတော့ ကံရော မမြောက်
ဘူးလား?’

‘မြောက်ပါတယ်ဘုရား’

‘ကြိုက်တဲ့ အစားအစာလေး စားနေတဲ့အခါမှာ သဘောကျတဲ့ တဏှာ

၂၂

အမြတ်ဆုံးအလှူ

နော်'

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဲဒီအချိန်အခါမှာ စားရင်းစားရင်းနဲ့ရော သေနိုင်မသေနိုင်’

‘သေနိုင်ပါတယ်ဘုရား’

‘မမေ့ကြနဲ့နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ကိုယ်ကြိုက်တဲ့အရသာလေးကို စားနေရင်းနဲ့ ဖျတ်ခဲနဲသေရင် စုတိ
နောက်ပဋိသန္ဓေဆို အကျိုးပေး မပေး’

‘ပေးပါတယ်ဘုရား’

‘ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နဲ့ဆိုရင် လေးအကွက်ကို ကူးပြီနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒီဘက်မှာ တဏှာ ဥပါဒါန် ကံဆိုတာက သုံးအကွက်က တရားတွေကို
ပြောနေတာ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ချိုတယ် ချဉ်တယ် ငန်တယ် စပ်တယ်ဆိုတဲ့ ရုပ်အရှုခံလေးပဲ
ရုပ်တရားက ကိုယ့်ရဲ့လျှာပေါ်မှာပြနေတယ်၊ မရှုနိုင်ပြန်ဘူး ကောင်းတယ်
ဆိုတဲ့ ဝေဒနာကိုလည်း မရှုနိုင်ပြန်ဘူး၊ မောဟရော လာမလာ?’

‘လာပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒီကျတော့မှ တဏှာ ဥပါဒါန် ကံဆိုပြီးတော့မှ စာရင်းသောက်ရင်း
နဲ့ အငန်းမရ ချွေးသီးချွေးပေါက်တွေကျ၊ သွားရည်တမြားမြားဖြစ်၊ ကောင်း
လှတယ် ကောင်းလှတယ်ဆိုပြီး စားနေတဲ့ သူတော်စင်များရဲ့ အရသာ
ကောင်းပုံလေးက ကမ္မဘဝစွယ်ာ’

‘ဇာတိပါဘုရား’

‘စုတိနောင် ပဋိသန္ဓေလေးအကွက် ဇာတိပေါ်ပြီနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဲဒီ ဇာတိ ကြည့်လိုက်စမ်းပါ၊ အစပ်ကိုကြိုက်လို့ စားတာတဏှာ၊

အချဉ်ကိုကြိုက်လို့ အငမ်းမရစားနေတာ တဏှာ၊ လောဘနဲ့သေ’

‘ပြိတ္တာဖြစ်သွားပါတယ်ဘုရား’

‘ဪ-မှတ်မိသားပဲ၊ လောဘနဲ့သေရင် ပြိတ္တာ အများက ပြိတ္တာ အနည်းစုက ငရဲ တိရစ္ဆာန် အပါယ်လေးပါး ကျ မကျ?’

‘ကျပါတယ်ဘုရား’

‘ကိုယ်ကြိုက်ပါတယ်ဆိုတဲ့ အရသာလေး ဘယ်လောက်ကောင်းသလဲ မေးတော့ ငြိမ်ကနဲ ငြိမ်ကနဲနဲ့ ငရဲပြည်ကို ဆင်းသွားတာ မှန်ရဲ့လား?’

‘မှန်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဒီထဲမှာ အချဉ်ကြိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေပါလား?’

‘ပါပါတယ်ဘုရား’

‘အငန်ကြိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်’

‘ပါပါတယ်ဘုရား’

‘အစပ်ကြိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်’

‘ပါပါတယ်ဘုရား’

‘ဘယ်လောက်တောင်ကောင်းလဲ မေးတော့ အပါယ်လေးပါး ကျလောက်အောင် ကောင်းသည်၊ ဘယ်လောက်ကောင်းတုန်း?’

‘အပါယ်ကျလောက်အောင် ကောင်းပါတယ်ဘုရား’

‘တစ်ခါမှ အဲလို မသိခဲ့ဘူးနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒါကြောင့် အငမ်းမရ မစားဘူးလား စားလား?’

‘စားပါတယ်ဘုရား’

‘သူများတောင်ပြောင်ပြီး စားပြသေးတာ၊ အဲဒီလောက် စားနေတဲ့ အာဟာရလေး ဘယ်လောက်ကောင်းလဲဆိုတာ ကိုယ်မသိဘူးလား သိသွားလား?’

‘သိသွားပါတယ်ဘုရား’

‘ကဲ-ဘယ်လောက်တောင်ကောင်းလဲ?’

‘အပါယ်ကျလောက်အောင် ကောင်းပါတယ်ဘုရား’

‘အကောင်းလွန်သွားတာနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အပါယ်ကျလောက်အောင်ကောင်းတဲ့ အရသာကိုများ သူတော်စင်များက ကောင်းတယ် ချီးမွမ်းနေတာ၊ အခုတရားအရသာကိုစားကြည့်၊ တရားအရသာကို စားမယ်ဆိုရင် ကိုယ့်ပါးစပ်ပေါ်မှာ လျှာပေါ်မှာ အရသာလေးကို အချို့တင်လိုက်တယ်၊ အငန်တင်လိုက်တယ်၊ အစပ်တင်လိုက်တယ် ကြိုက်တာကို တင်ပါတဲ့၊ အဲလိုတင်လိုက်တဲ့အခါမှာ အချို့အရသာပေါ်လည်းရုပ်၊ အငန်အရသာပေါ်လည်း’

‘ရုပ်ပါဘုရား’

‘အချဉ်အရသာပေါ်လည်း’

‘ရုပ်ပါဘုရား’

‘ရုပ်တရားကို ရုပ်တရားလို့ သိလိုက်တဲ့ အသိဉာဏ်လေးလာရင် တဏှာ မလာတော့ဘူး’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ကဲ-ဒီကနေပြီးတော့ ကိုယ်က ရုပ်ကို မရှုနိုင်ပါဘူး၊ ချိုတယ် ချဉ်တယ် ငန်တယ်ဆိုတာလေးစားလိုက်တော့ ကောင်းဆိုတာလေးပေါ်သွားပြီ၊ ကောင်းဆိုတာ တခြားလား ဝေဒနာလား?’

‘ဝေဒနာပါဘုရား’

‘ဝေဒနာအရှုခံလေးကို အသိဉာဏ်ကလိုက်လိုက်ရင် တဏှာလာအုံးမလား?’

‘မလာတော့ပါဘုရား’

‘ဉာဏ်လေးလိုက်တဲ့အချိန်အခါမှာ အရှုခံပေါ်တာကို ဩဇာ-တရားနဲ့ စားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိတို့အတွက်ကို အရသာပေါ်ရင် ပေါ်မှန်းသိ၊ စားရင် စားမှန်းသိ၊ ကိုင်ရင် ကိုင်မှန်းသိ၊ ငန်ရင်ငန်မှန်းသိလို့ သင်ပေး သင်ပေးတဲ့ တရားလေးရဲ့ သတိပဋ္ဌာန်အပေါ်မှာများ အလေးထားပြီးတော့ ကြိုးစား

အမြတ်ဆုံးအလှူ

၂၅

သွားရင် ကောင်းဆိုတဲ့နောက်မှာ တကယ်မလာတော့ဘူး?

‘မှန်လှပါဘုရား’ ‘ရာဇဝင်ပထမပုဒ်’

‘တကယ်မလာရင် ပေါ့ပါးလည်း’

‘မှန်လှပါဘုရား’ ‘ရာဇဝင်ပထမပုဒ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’ ‘ရာဇဝင်ပထမပုဒ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’ ‘ရာဇဝင်ပထမပုဒ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’ ‘ရာဇဝင်ပထမပုဒ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’ ‘ရာဇဝင်ပထမပုဒ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’ ‘ရာဇဝင်ပထမပုဒ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’ ‘ရာဇဝင်ပထမပုဒ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’ ‘ရာဇဝင်ပထမပုဒ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’ ‘ရာဇဝင်ပထမပုဒ်’

ဆိုရင် ပထမဆုံးစတင်ပြီးတော့ ကိုယ့်ရဲ့ပန်းကန်ထဲမှာ ဟင်းလေးတွေကို

ထည့်ရာကနေ နယ်သွယ်တိုင်အောင် ကိုင်တာလေးတွေ ခပ်တာလေးတွေ

စမ်းတာလေးတွေ နယ်တာလေးတွေ လှုပ်ရှားမှုလေးတွေ မရှိဘူးလား?

‘ရှိပါတယ်ဘုရား’ ‘ရာဇဝင်ပထမပုဒ်’

‘အဲဒါကို အသိလေးကပ်နေရင် ဤကဲ့နဲ့’

‘မှန်လှပါဘုရား’ ‘ရာဇဝင်ပထမပုဒ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’ ‘ရာဇဝင်ပထမပုဒ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’ ‘ရာဇဝင်ပထမပုဒ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’ ‘ရာဇဝင်ပထမပုဒ်’

နှိပ်စက်သွားတဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့ စ ရင်းလည်းပဲ လာ မလာ’

‘လာပါတယ်ဘုရား’ ‘ရာဇဝင်ပထမပုဒ်’

‘တကယ်ဆိုတဲ့လောက မီးလောင်နေတာ’

‘မှန်လှပါဘုရား’ ‘ရာဇဝင်ပထမပုဒ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’ ‘ရာဇဝင်ပထမပုဒ်’

‘ပြီးပြန်တော့လည်းပဲ အပါယ်လေးပါး ကျ မကျ?’

‘ကျပါတယ်ဘုရား’

‘အခု တရားအရသာနဲ့ စားလိုက်တဲ့အတွက် ကိုင်ရင်ကိုင်မှန်းသိတယ်၊ မျိုရင် မျိုမှန်းသိတယ်၊ ဝါးရင် ဝါးမှန်းသိတယ်၊ အရသာပေါ်ရင် ပေါ်မှန်း သိတယ်၊ စားရင်စားမှန်းသိတယ်၊ ကောင်းရင် ကောင်းမှန်းသိတယ်ဆိုရင် အဲဒီအသိဉာဏ်လေးက နောက်က လောင်မြိုက်တဲ့အပူတွေကို ငြိမ်း မငြိမ်း?’

‘ငြိမ်းပါတယ်ဘုရား’

‘အပါယ်လေးပါးရော ကျစရာအကြောင်းရှိလား?’

‘မရှိပါဘူးဘုရား’

‘ဒါဖြင့် အပါယ်လေးပါးလွတ်လောက်အောင် ကောင်းတဲ့အရသာကို ပြောဆိုရင်’

‘တရားအရသာပါဘုရား’

‘စားရင်းသောက်ရင်းနဲ့ရော နိဗ္ဗာန်မရနိုင်ဘူးလား?’

‘ရနိုင်ပါတယ်ဘုရား’

‘နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင်ကောင်းလှတဲ့ အရသာလည်း ပြောလိုက်ပါ’

‘တရားအရသာပါဘုရား’

‘စားရင်းနဲ့ အပါယ်လေးပါးလွတ်လောက်တဲ့ အရသာ’

‘တရားအရသာပါဘုရား’

‘ရှင်းသွားပြီလား’

‘ရှင်းပါပြီဘုရား’

‘ကဲ-ဘယ်အရသာစားမလဲ?’

‘တရားအရသာကို စားမှာပါဘုရား’

‘သေချာသွားပြီပေါ့’

‘သေချာပါတယ်ဘုရား’

‘ကဲ-သူတော်စင်များကို ဒီကနေ ပြီးသွားတဲ့အခါကျတော့ ဟောဒီ အခွေလေးကိုလည်း လက်ဆောင်ပေးလိုက်မယ်၊ မိမိတို့ ကြိုက်တတ်တဲ့

အမြတ်ဆုံးအလှူ

၂၇

ဟင်းလျာ လေးတွေကိုလည်း တစ်ယောက်တစ်ခွက်စီ ပေးလိုက်မယ်၊ အဲဒီမှာ နှစ်ခု ကြိုက်တာယူ?’

‘တရားခွေကိုယူမှာပါဘုရား’

‘ညာနေကြပြီ၊ မညာဘူးလား ညာနေလား?’

‘မညာပါဘူးဘုရား’

‘ကြိုက်တာယူလေ’

‘တရားခွေယူမှာပါဘုရား’

‘အငတ်ခံမယ်ပေါ့’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘သေချာပြီလား?’

‘သေချာပါတယ်ဘုရား’

‘အိမ်ပြန်ရောက်လည်း မစားတော့ဘူး’

‘မစားတော့ပါဘူးဘုရား’

‘နောက်နေ့လည်း မစားတော့ဘူး’

‘စားမှာပါဘုရား’

‘အလကား ညာနေကြတယ်၊ နှစ်မျိုးလုံးယူသွား’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘နှစ်မျိုးလုံးယူသွားပြီးတော့ အငတ်မခံကြနဲ့ ဒီဘက်ကတရားခွေလေး ဖွင့်ထား၊ ဖွင့်ထားပြီးတော့ စားနည်း သောက်နည်းကို သင်ပေးနေတာကို လိုက်ပြီးတော့ နှလုံးသွင်းရင်းနဲ့စားရင် အပြစ်ဖြစ်အုံးမလား’

‘မဖြစ်တော့ပါဘုရား’

‘အငတ်ခံမယ်ပေါ့’

‘မခံတော့ပါဘုရား’

‘စားနည်းသောက်နည်းကို ကောင်းစွာသိတာလည်း ဘာအလှူခံမှ’

‘တရားအလှူခံမှပါဘုရား’

‘ဪ-ငါတို့ တရားနာရတဲ့ ဒီတရားအလှူ ပေးပွဲမှာ အလှူလာခံလိုက်

‘မုန့်လုပ်ပါဘုရား’

‘ရေလင်းမယဉ်စေးရလ’

‘ထမင်းကိုစားတော့မယ်ဆိုရင်ထမင်းပြန်ကုန်လေပြီ’ နှုတ်ကပတ် ဟင်း

လေးတွေကိုလည်းပဲ အာရုံပြုလိုက်တယ်။ ဒီအချိန်အခါမှာ မူရင်းတစ်ဆူးဆိုရင် ကိုယ်စားမယ့်နွန်းလေးကို ကိုင်လိုက်တာကို အရင်ဆီလိုက်ဖို့၊

‘မုန်လုပါဘုရား’

:ရာဇာဏိပတမယူဝှေးရာဇာ

‘ဇွန်းကိုင်လိုက်တဲ့အခါမှာ ကိုင်တာကို ကိုင်မှန်းသိတယ်၊ အေးသိတယ်’

ဆိုရုံနဲ့တော့ မရသေးဘူးနော်၊

‘လှေလှေလှေ’

‘မုန့်လုပ်ပါဘုရား’

'?းလဟပိုရ်ဇယခ'

‘ကိုင်လိုက်တဲ့အခါမှာ၊ ဖောဌဗ္ဗရုပ်ဆိုတာက ဇွန်းနုလက်နဲ့ ထိသွားတဲ့

အပိုင်းလေးမှာ အရှင်ခင်ထွန်းဝင်းက ဟောပြောတယ်။ အစောဆုံးအစောဆုံးကတည်းက တောင်းရင် တောင်းမယ်၊ မာရင်မာမယ် အစရှိသဖြင့် ဖောက်ပြန်တဲ့ရုပ် အရှင်ခင်ထွန်းဝင်းက မပေါ်ဘူးလား?’

‘ပေါ်ပါတယ်ဘုရား’

‘ငြိမ်းငြိမ်းငြိမ်း’

‘သူ့ကိုသိလိုက်တာနဲ့ အသိနဲ့အရိုက်ကိုကံသွားပြီ၊ ဒီအချိန်မှာ ဤကံလာ

တဲအတွက် တဏှာမလာပါဘူး။

ဇာတိမြို့ရပ်ကလေး၌ နှစ်မြောက်ခေတ်ခေတ် ဂုဏ်ခံပြီးလျှင် ငွေငွေများမှာ မြန်မာ့

[illegible]

ဝိသုဒ္ဓါနိပါတ်

မရှိပဲ၊ဘူးဘုရား

‘ကလေးပုလဲခပ်စား’

‘ဒီအချိန်ခါမှာ ကိုယ့်ရဲ့သန္တာန်မှာ ဉာဏ်ဦးထားတဲ့ မူလောင်မှတွေ့

ရော ငြိမ်း မငြိမ်း?’

‘ဥပဇ္ဈာန်သုတ်’

‘**ငြိမ်းမိုးပါ**’

‘ရင်းကိုင်ကုသန်က စိုင်းသားပီ’

၆၆၆ ကုဏ္ဍဝါသနာသုတ်

ကိစ္စကပ်စပ်မှုများကို နှစ်စဉ် ပြုလုပ်ရမည်။ ။

‘ဘာအရသာခံမှာ’? ‘ဟမဂုဏခဏယေလ လုကလမ္ဘင်ယဒိန္န ယဒိခ

‘တရားအရသာခံမှာပါဘုရား’ ‘ရာဌပပဟနိမ္မ’

ဝိဇယ မှတ်တော်လိုဆိုရင် ငွေငွေလေးကိုင်ပြီးတော့ လှမ်းပြန်ကုသ်အံ့ဒီ လှမ်း
ငိုလိုက်တုံး အမြဲအရသာခံလေးရ၊ လှုပ်ရှားသွားတဲ့ အကွေးမှာ ဆန်စနိုးမရှိ၊ ကမ

‘လ’ ရှိပါတယ်ဘုရား’ လေးမိဟ လေဣ ငမုလေဝေးငိုဝ်ဟိလ ယေလးငိုဝ်

‘ကွေးရင် ကွေးမှန်းသိ၊ ဆန်ရင် ဆန်မှန်းသိ၊ အာမ္မဗျဉ်စာရိုးတွေကို
လောက်ကိုင်ထားရင် လာယိအမ္မဗျဉ်စာရိုးဖြစ်ဖြစ် တရားနှလုံးသွင်းပြီးသားပဲ၊

ဒါလေးရော မသိချင်ဘူးလား?’ ‘နိဣလိဉ္စမ

‘သိချင်ပါတယ်ဘုရား’ ‘ရာဌပပဟနိမ္မ’

ရာဇဝတ်တရားနဲ့ပဲ ပြီးပေးမှရမှာပါ’ ခရာဇမ္မဗေဒဣ ငမုလေဝေးငိုဝ်

ရာဇမ္မဗေဒဣ လှုပ်ရှားသွားတဲ့ မှုနိပြုဂဏမ နှလုံးဟမဂုဏမ္မဗေဒဣ မိဟ လမ
ပပဟနိမ္မ ‘တရားအရသာခံလေးရ၊ လှုပ်ရှားသွားတဲ့ အကွေးမှာ ဆန်စနိုးမရှိ၊ မှုနိပြုဂဏမ

‘မှန်လှပါတယ်ဘုရား’ ကပပဟနိမ္မ နှလုံးဟမဂုဏမ ငိုဝ်ဟိလ ယေလးငိုဝ်

‘ဒီလိုဆိုရင် မိမိတို့ ဟောဒီ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို အသီးချပြီး တစ်နေ့

တစ်နေ့ ရှေ့တိုး နောက်ဆုတ်မလုပ်ဘူးလား?’ ‘နိခန္ဓမ္မမ ယေဟိမ္မ’

‘လုပ်ပါတယ်ဘုရား’ ‘ရာဌပပဟနိမ္မ’

ဝိဇယ ‘တယ်နဲ့တယ် သာတိဣ’ ဣန္ဒြေ ငမုလေဝေးငိုဝ် လူကခိဇ်

ငမုလေဝေး ဖြစ်ပါဘူးဘုရား’ ခကမိမိ ငုဏခဏယေလ လုကလမ္ဘင်ယဒိန္န ယဒိခ
ငိုဝ်ဟိလ ယေလးငိုဝ် လူကခိဇ် လေဣ ‘လေးမိဟမ နိဇေယ ငိုဝ်ဟိလ ယေလးငိုဝ်

ငိုဝ်ဟိလ ယေလးငိုဝ် လူကခိဇ် ‘နောက်ဆုတ်ပါ’ ဟောပြောပြော ပျဉ်စာရိုးမရှိ၊ ငိုဝ်
ငမုလေဝေး ‘မိမိတို့ တရားနှလုံးသွင်းပြီးတော့ တရားအရသာခံလေးရ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်

အကွေးမှာ ဆန်စနိုးမရှိ၊ လှုပ်ရှားသွားတဲ့ အကွေးမှာ ဆန်စနိုးမရှိ၊ လှုပ်ရှားသွားတဲ့
အကွေးမှာ ဆန်စနိုးမရှိ၊ လှုပ်ရှားသွားတဲ့ အကွေးမှာ ဆန်စနိုးမရှိ၊ လှုပ်ရှားသွားတဲ့

အကွေးမှာ ဆန်စနိုးမရှိ၊ လှုပ်ရှားသွားတဲ့ အကွေးမှာ ဆန်စနိုးမရှိ၊ လှုပ်ရှားသွားတဲ့
အကွေးမှာ ဆန်စနိုးမရှိ၊ လှုပ်ရှားသွားတဲ့ အကွေးမှာ ဆန်စနိုးမရှိ၊ လှုပ်ရှားသွားတဲ့

‘ရှေ့သို့တက်ရင်လည်း တက်မှန်းသိ၊ နောက်သို့ဆုတ်ရင်လည်း ဆုတ်မှန်းသိ၊

အလိုလှမ်းရင် လှမ်းမှန်းသိရင် မသိတဲ့အရာဟာ မသိမကျတဲ့

ဒေါသ နှစ်သက်မှုတဏှာ ဘယ်လာတော့မလဲ?’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘သွားနေတဲ့ ခြေလှမ်းလေးတွေ သွားခဲ့တာများပါပြီ တစ်ခါမှ သတိမကပ်ခဲ့ဘူး၊ အခုသိရုံလေးကပ်မယ်၊ ကပ်တဲ့အခါမှာ မိမိတို့ ခြေလေးကို ရှေ့ကို တိုးတယ်၊ အဲလိုတိုးတဲ့အခါမှာ ကြွတာ လှမ်းတာ ချတာ မရှိဘူးလား?’

‘ရှိပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒါကို ကြွတယ် ကြွတယ် လှမ်းတယ် လှမ်းတယ် ချတယ် ချတယ် မရွတ်ကြနဲ့’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ကြွတဲ့အခါမှာ ကြွတဲ့အမူအရာလေးရဲ့ ဖောက်ပြန်မှု၊ လှမ်းတဲ့နေရာမှာ လှမ်းတဲ့အမူအရာလေးရဲ့ ဖောက်ပြန်မှု၊ ချတဲ့အခါမှာ ချတဲ့အမူအရာရဲ့ ဖောက်ပြန်မှု၊ စင်္ကြန်လျှောက်သွားလာတဲ့အခါမှာ စိတ်ကိုအလေးပေး မရှုပါဘူး၊ ကာယာနုပဿနာရုပ်ကို အလေးပေးရှုပါတယ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒါလည်း မမေ့နဲ့နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဲဒီတော့ သွားတဲ့အခါမျိုးမှာ ရှေ့ကိုတက်ရင် တက်မှန်းသိ၊ နောက်ကို ဆုတ်ရင် ဆုတ်မှန်းသိဆိုတော့ မိမိက ရှေ့ကိုလှမ်းတက်တဲ့အခါမှာ ခြေထောက်ကြီးကို ဖျတ်ခနဲ မလှမ်းဘူး၊ ကြွတာ ချတာ လှမ်းတာဆိုတဲ့ သုံးမျိုးလေးကိုပဲ သတိထားရင် ကြွတဲ့အခါမှာ မိမိတို့ခြေထောက်လေးကို သတိထား အကဲခတ်ရင် ကြွတဲ့အမူအရာလေးကို အာရုံပြုတဲ့အခါမှာ ခြေထောက်တို့ ခြေဖျားတို့ဆိုတဲ့ ပညတ်အမူအရာနဲ့တော့ စတင်ပြီးတော့ တွဲပေးရပါတယ်၊ တကယ်တမ်း အသိကိုဉာဏ်ရောက်အောင် ကိန်းပြီဆိုရင်တော့ ခြေထောက်လေးကို ကြွတဲ့အခါမှာ ပထမ ခြေဖျားလေးမလွှတ်ခင်မှာ ခြေဖျားထိပ်လေးသည် ထောက်လျက် မရှိဘူးလား?’

‘ရှိပါတယ်ဘုရား’

အဲဒီ ထောက်ထားတဲ့နေရာလေး ဖနောင့်လေးကြွတာကို ခြေဖျား
နေရာမှာ အာရုံညွတ်ရင် တင်းသွားတဲ့သဘော ထင်ရှားတယ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဖနောင့်ကိုအာရုံပြုရင် ဖနောင့် တရွေ့ရွေ့ကြွလာတဲ့အခါမှာ ပေါ့
သွားတာ ထင်ရှားတယ်၊ ဒါဖြင့် တင်းတယ် ပေါ့တယ်ဆိုတာ ဆိုင်းဘုတ်ဆွဲနေ
တာနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘သူတော်စင်များ နားလည်အောင် ဆိုင်းဘုတ်ဆွဲပေးတာပါ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘တကယ်သိတဲ့အခါကျတော့ တင်းတာတွေ ပေါ့တာတွေဆိုတာ မပါ
တော့ဘူး’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘သီဝရာရှိတဲ့ ဖောက်ပြန်မှုလေးကို တန်းသိသွားရင် ကြွဆဲအခိုက်မှာ
ကိုပဲ ဖြစ်ပြီးပျက်တာ တန်းမြင်ရတယ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒါဖြင့် ဒီအချိန်ခါမှာ ကိလေသာလာသေးလား?’

‘မလာပါဘူးဘုရား’

‘လှမ်းရင်းနဲ့လည်းပဲ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်သည် ကိလေသာမီးကို ငြိမ်း မငြိမ်း?’

‘ငြိမ်းပါတယ်ဘုရား’

‘ကြွပြီးတဲ့အခါမှာ လှမ်းလိုက်တယ်၊ လှမ်းလိုက်တဲ့ အမူအရာလေးမှာ
လွှဲလိုက်တဲ့ ခြေထောက်လေးကို သတိထားရင် ပေါ့တာ လေးတာ အပြင်ကို
ပတ်ဝန်းကျင်က လေလေးတွေတိုးတာကို အေးတဲ့အသိလေးတွေ တိုးတဲ့အသိ
လေးတွေလည်း သိနိုင်ပါတယ်၊ ပထမ ဒါတွေကို မသိခင်တုန်းကတော့
ခြေထောက်ကြီး လွှဲသွားတဲ့အမူအရာနဲ့ တွဲပြီးသိနေမှာပါ၊ တိုးတာကိုသိမယ်၊
အေးတာကိုသိမယ်၊ ပေါ့တာလေးတွေကိုသိမယ်ဆိုရင် ဖောက်ပြန်တဲ့ အမူ
အရာကို ဉာဏ်ရောက်သွားရင် ဒီခြေထောက်ပုံသဏ္ဌာန် မရှိတော့ဘူး၊ အဲလို

‘ဒါကိုလည်း ဒီနေရာမှာ တစ်ချက်ထဲ ပြောခဲ့ဖူးပါပဲ။ ကြုံတာရယ်၊
 ရွယ်တာရယ်၊ အောက်ပြန်လေးကို အရှိန်အသိန် ဖန်ထပ်ပစ်ကျရင် ရှင်းတဲ့
 အမြင်ကတော့ ပညတ်ပျောက်တဲ့အမြင် သေချာကိုအာရုံပြုပြီး တွေ့ရပါတယ်။
 တစ်ခါ ချလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ခြေထောက်လေးထိခွာတဲ့အပိုင်းမှာ သတိ
 ထားရင် မြောက်က ထိပ်ရဲ့ခွေ့နဲ့ထိပြီးမှတော့ တင်းတယ်၊ မာတယ်၊ ကြမ်း
 တယ်၊ စူးတယ် အစရှိသဖြင့် မပေါ်ဘူးတဲ့အပိုင်းက လေကူးပြီဆိုရင်
 ‘ပေါ်ပါတယ်ဘုရား’
 ‘ငှာငှာပဲဟန်နဲ့’

[illegible]

‘ဘယ်အရသာ စားနေလို့ဦးနပ်နဲ့ကိုယ့် နှစ်ကားဟစ်လို့’

‘တရားအရသာ စားနေလို့ပါဘုရား’ ‘လှေငှက်ပြောခဲ့မှ’

မိလခိဗေဒဖြည့်နေ့အင်္ဂလိပ်သို့ အသိအပ်ပါ။ နောက်ပြန်ဆက်စည်းပဲ အသိ
 ကမ်းပါးငှမမေးခူးရှာ။ ယုံလားလထင်ပါးဒီပို ဂိုဏ်းမဟာဂို ယုံမလှကားဟာ

‘မှန်လှပါဘုရား’ ‘?လောကဏ္ဍ’

‘လှမ်းခဲ့တာတွေ များခဲ့ပါပြီ ဆုတ်ခဲ့တာတွေများခဲ့ပါပြီတုန်ခါမှ အသိ
မကပ်ခဲ့ဘူး၊ အဲလိုတာ မဆင်မယဆီ၌ အလှည့်ပေးသောရက်က မှီကိုင်ကျိုးနည်း
လိမ့်မယ်နော်’
‘ငါ့လုပ်ငန်းမ’

ၥဟေးသွံမိဒ်ဗုပိဒ္ဓါဂ္ဂန္တံ၊ ခကတ္ထေလက္ခဏံ။ ဟေးဂ္ဂလ လက္ခဏံ
 မိဒ်လ လင်္ကာ၊ ပြဋ္ဌာဘရားသာယီ၊ လောနဝေတာလာရာအာရှိယာ သုံးခွဲကပ်ဇာယ်လို့
 ဂ္ဂမုတ်စိုက်လေလင်လင်းသိဌး၊ ဟူန လမ်းဝိုင်ရာလေမွှေ လက္ခဏံ၊ မဟာလူင် ကျိပ်

'မန်လုပါဘုရား' 'ယကးဣဉ္ဇရိယ

‘တရားနာနေတာသည် တရားကိုသုံးဆောင်နေတာ၊ ကံစားစားစားတွေ နဲ့ ဖတ်နေတာမျိုးသည် တရားမှန်ရှိတာကို သုံးဆောင်နေတာ’မလဲလဲ’

‘မန်လုပါဘုရား’ ‘လောလုးလောလုဟ်’ ‘လောလုးလောလုဟ်မ

'အခု သုံးဆောင်နည်းကိုပါ ဆင့်ကဲဆင့်တိုးဆင့်ဖွဲ့စေတာပဲ၊ ပိုပြီးတော့ မသိဘူးလား?' ငြိမ့်ငြိမ့်ဟုတ်ဟုတ် လေးလေးပြောနေတဲ့ အင်္ဂါရပ်ကလေးက

'သီပါတယ်ဘုရား' 'ငါ့လုပ်ငန်းကိစ္စ'

‘လောကဓာတ်’ဝေမ ဣဒဏ်ဣမိမိ ပြုနာကးခါနာ နှိဟိလ်’

“ရှေ့သို့ကြည့်ပါ၊ စောင်းကြည့်ပါ၊ ပညာအောင်ယူရန်၊ ရှုရမည်။

တည့်တည့်ကြည့်ပါ။ စောင်းကြည့်ပါ။ ဘာသာစပ်ယှဉ် နှုတ်မည် ”

‘မိမိတို့ မျက်လုံးနဲ့ ကြည့်ခဲ့တာလည်း အမှန်ပေါ့ပြီ၊ တည်ဆဲပုံကြည့်
ကြည့် စောင်းပုံကြည့်ကြည့် ဘယ်နှစီးနီးပါ့ပြီ၊ ငကခးဒိဂိုးငစ’

‘မရူပါဘူးဘုရား’

‘ကွေးရင်လည်း ကွေးမွန်းသိသဆန်ရင်လည်း’ ဝိုဝါးလေ

'ဆန့်မှန်းသိရမှာပါဘုရား' 'ငှာလင်းလင်းပေးထားမ'

‘အသိလေးတစ်ခု လိုက်ရုံပဲနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ကွေးတာကို ကွေးမှန်းသိနေရင် မိမိတို့၏ သန္တာန်မှာ အဲဒီအသိ လေးကလာမယ့် ကိလေသာကို ပိုင်းဖြတ်ထားတယ်၊ ကျေးဇူးမများဘူးလား များသလား?’

‘များပါတယ်ဘုရား’

‘ကွေးခဲ့ဆန်ခဲ့တာတွေ များပါပြီ၊ တစ်ခါမှ မရှုခဲ့တာပါ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ခုတော့ တရားအလှူခံရတဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့ အမြတ်ဆုံးအလှူ ကနေ ရလိုက်တဲ့အကျိုးတရား ဘယ်လောက်ထိ ကိုယ့်ရဲ့သန္တာန်မှာ တန်ဖိုး ပိုကြီး သွားလဲမေးတော့ အမူအရာတိုင်းမှာ နှလုံးသွင်းတတ်တဲ့အဆင့်လေးကို သတိရသွားတယ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဘယ်လောက်မေ့မေ့ အမှတ်ရတဲ့အချိန်မှာ သတိကပ်လိုက်ပြီဆိုတာနဲ့ မလွတ်ဘူးလား လွတ်သွားမှာလား’

‘လွတ်သွားမှာပါဘုရား’

‘ကိလေသာအပူမီးက လွတ်သလို အပါယ်ကလည်း လွတ်မယ်’

‘လွတ်မှာပါဘုရား’

‘အဲဒီလိုနဲ့ နေရင်းကနေပြီး မိမိတို့တစ်တွေ မစားကြဘူးလား?’

‘စားပါတယ်ဘုရား’

‘သောက်ရော မသောက်ဘူးလား?’

‘သောက်ပါတယ်ဘုရား’

‘စားတိုင်းကော ရှုဖြစ်လား?’

‘မရှုဖြစ်ပါဘူးဘုရား’

‘သောက်တိုင်းကော သတိထားလား?’

‘မထားပါဘူးဘုရား’

‘စားတဲ့အခါ သောက်တဲ့အခါ ပညာဉာဏ်ယှဉ် ရှုရမယ်၊ မျှဝါးတဲ့အခါ စုပ်တဲ့အခါ ပညာဉာဏ်ယှဉ် ရှုရမယ်၊ မိမိတို့ရဲ့သဏ္ဌာန်မှာ စားတဲ့ သောက်တဲ့ အခါ၊ မျှဝါးတဲ့အခါ ခဲတဲ့လျက်တဲ့အခါ ဘာမှမလွတ်စေနဲ့’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဲဒီလို ကိုယ်ကစားတဲ့အခါမှာ ကိုယ်ကြိုက်တဲ့အရသာကို စားပါ။ စားတဲ့အခါမှာ စားတာကိုစားမှန်းသိဆိုတော့ ကိုယ့်ရဲ့ငွန်းလေးတွေ ကိုင်တာ လွမ်းလိုက်တာ အကွေးအဆန့်လေးပါသွားပြီ၊ ခပ်လိုက်တဲ့အခါမှာ ဟင်းလေး ပါလာမယ်၊ အဲဒီအချိန်အခါမှာ ကိုယ့်ရဲ့သတိထားမှုလေးက ဒါလေး အပေါ်မှာ လက်လေးကိုသတိထားရင် ပထမ ဟင်းလေးပါလာတော့ မလိုက် တဲ့နေရာ တင်းရင်တင်းမယ် လေးရင်လေးမယ် အစရှိတဲ့ ကိုယ်နားလည်တဲ့ ဆိုင်းဘုတ်နဲ့ ဆွဲရင်တော့ တစ်မျိုးအမည်တပ်လို့မရဘူးလား?’

‘ရပါတယ်ဘုရား’

‘တကယ်တမ်းပြောရင်တော့ ဖောက်ပြန်တဲ့သဘောလေးပဲ၊ အဲဒီ သဘောလေးကို သိသိ သိသိသွားမယ်ဆိုရင် ဆမ်းတဲ့အချိန်ကို သတိက ကပ် နေစမ်းပါ၊ ကွေးတဲ့အချိန်ကိုလည်း အသိကပ်နေမယ်ဆိုရင် ကိလေသာက စားရင်းသောက်ရင်း မလာတော့ဘူး၊ ဒါဖြင့် နယ်တောင် မနယ်ရသေးဘူး နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဲဒီအချိန်ရော သေနိုင် မသေနိုင်?’

‘သေနိုင်ပါတယ်ဘုရား’

‘သေလည်း အပါယ်လွတ်သွားပြီ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ကဲ-ဆမ်းလိုက်ပြီ၊ ဆမ်းပြီးတဲ့အခါ မနယ်ဘူးလား နယ်လား?’

‘နယ်ပါတယ်ဘုရား’

‘နယ်တာကိုလည်း နယ်မှန်းသိနေရင် အဲဒီအသိလေး နယ်ခိုက်မှာရော

‘အခု စားနည်းသောက်နည်းကိုလည်း မှတ်ရမိရဦးလား?’
 ဂျာခလုင် ‘မိမိနော် ပါတယ်ဘိရား၊ ခုနင်းနိမ့်ယူနု ဂြဲဟဂြဲလယူနု’

‘အသေးစိတ် မသင်ပေးနိုင်တာက မိမိတို့ ဟောဒီအချိန်လေး မရ
လို့ပါ’

မှလေ့ရှိသောအခါများကိုလည်း ဂရုစိုက်စားသုံးရမည်။ အသိလေးကပ်မယ်၊ အသိလေးကပ်မယ်၊ အသိလေးကပ်မယ်၊ ဥပမာရေသောက်မယ်ပေါ့၊ အသိအချိန်အခါဆိုရင် ရေသောက်ရင် ပါးစပ်ထဲရောက်တော့ မအေးဘူးလား၊ အေးလား?

[illegible]

‘လည်ချောင်းကတစ်ဆင့် ဝမ်းဗိုက်ထဲရော’ ခြောက်ယောက်နဲ့ ခြောက်ယောက်
မရှိသေးချေ၊ လူတို့
မရှိသေးချေ၊ လူတို့
မရှိသေးချေ၊ လူတို့

‘တစ်ခွေးပြီးတစ်ခွေးထို လိုက်သိနေရင် သောက်ရင်းနုလည်းပဲ
အပါယ်လေးပါးလွတ်တဲ့နိဗ္ဗာန်ရတယ်’ ‘ရာဇဂြိုဟ်နိဗ္ဗာန်’

ဒီညိုလဲတုန်းကမျိုးသုဇာနည်၊ ကင်းကြိုင်မြိုင်ကမောင်ဒီးဂျော့ လူဝေခရော်
 နဲ့ဖိုးမိုးမိတ်မြိုင်ရင်တရားအရပ်သဘဉ့် အပါယ်လေးပါးလွက်လောက်အောင်
 ကောင်းတယ်ဆိုတာကို အခုစားရင်းသောက်ရင်းနဲ့ သတိပေးလိုက်တဲ့ အခိုက်
 အတန်လေးမှာကို မပေါ်သွားဘူးလား?' 'ရာဇဝင်ထပ်ပြန်'။

'လောကဉာဏ်သွေးပါစွာမိဘုရား' မှုမပြုခဲ ခဲကပြခဲးကစ ပးဥှဟလေး
 ကယံဉ်းစိကြောင့် အပါယ်လေးပါး လွတ်လောက်အောင်ကောင်းတာ ဘာ
 အရသာရှိကင်ကလေး :လောကလပြခဲးဟိုကမဟိုလေး :လောကလပြခဲး ဟိုကဟိုလေး
 :မိဘုရားအရသာပါဘုရား' ခဲခဲ ခဲကဉ်းယမကကူခဲခဲကစ ဂိုးဟခဲကဲစိ
 ခဲကဉ်းဟိုကဉ်းအောင်မိဘုရား' အရသာ' ခဲကဉ်းဟိုကဉ်းအောင်မိဘုရား' ခဲကဉ်းဟိုကဉ်း
 'တရားအရသာပါဘုရား' ခဲကဉ်းဟိုကဉ်းအောင်မိဘုရား' ခဲကဉ်းဟိုကဉ်းအောင်မိဘုရား'

‘အဲဒီလို စားနည်း၊ သောက်နည်းတွေ လုပ်နည်း၊ ကိုင်နည်းတွေရဲ့ အခေါ်အဝေါ်နဲ့တို အစားအရသလေးနဲ့ ကိုယ်ကိုယ်ကို တယ်နိုင်တာသည်

ဘာအလှူခံလို့?’

‘တရားအလှူခံလို့ပါဘုရား’

‘အဲဒီလိုဆိုရင် မိမိတို့မှာ သမ္ပဇဉ်တရားတွေကို လက်ကိုင်ထားဖို့ အခု လေးမျိုးတော့ ရှိသွားပြီနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘နောက်တစ်ချက်ကို ကြည့်တဲ့ -

“ နှိုးခိုက်အခါ ပြောခိုက်ခါ၊ ပညာဉာဏ်ယှဉ် ရှုရမည် ”

‘အိပ်ရာကနှိုးလာလည်းပဲ မလွတ်စေနဲ့၊ စကားပြောရင်လည်း အသိ ကပ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘မိမိတို့က နှိုးလည်းပဲ ကိုယ်လုပ်ရမယ့်အလုပ်တွေမှာ ပြာလောင် ခတ်နေကြတာ၊ စကားပြောပြန်တော့လည်း ဘယ်တော့မှ အသိမကပ်ဘူး၊ ဒါကြောင့်မို့လို့ သေရင် အပါယ်မှတစ်ပါး သွားစရာကို မရှိပါဘူး’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အခုတော့ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက မဟာကရုဏာတော်ရှင် ဆိုတော့ သတ္တဝါတွေအတွက်ကို အပါယ်လေးပါးကလွတ်အောင် နည်းမျိုးစုံနဲ့ မကယ်ဘူးလား?’

‘ကယ်ပါတယ်ဘုရား’

‘အခုလည်းပဲ စကားပြောရင် ပြောမှန်းသိ၊ မိမိတို့စကားပြောတဲ့အခါ မှာ အသံလေးတစ်သံပြီး တစ်သံကိုပဲ အာရုံပြုမလား၊ ဒါမှမဟုတ်ရင် ကိုယ်က အလိုကျလို့ ပြောတာလား အလိုမကျလို့ပြောတာလား အကဲခတ်ပြီးတော့ ဒီစိတ်လေးကို စောင့်ရှောက်မယ်ဆိုရင် ဒေါသနဲ့ပြောလည်း ဒေါသက ငြိမ်း သွားတယ်၊ လောဘနဲ့ပြောမိရင်လည်း လောဘငြိမ်းသွားတယ်၊ အဲဒီလိုဆိုရင် ဒီပုဂ္ဂိုလ် အပါယ်လေးပါး လွတ် မလွတ်?’

‘လွတ်ပါတယ်ဘုရား’

‘အမူအရာတိုင်းမှာ တရားအရသာကို အသုံးချရင် တန်ဖိုးရှိပါလား’

ဆိုတာ ပေါ်သွားပြီနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘နောက်သမ္မုဇဉ်တစ်ပါးကို ကြည့်မယ်ဆိုရင် -

“ ကျင်ကြီးငယ်ပါ၊ စွန့်တဲ့အခါ၊ ပညာဉာဏ်ယှဉ် ချရမည် ”

‘ကျင်ကြီးစွန့်လည်း မမေ့ရဘူး’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ကျင်ငယ်စွန့်လည်း’

‘မမေ့ရပါဘုရား’

‘သူ့သဘောရဲ့ ဖောက်ပြန်မှုလေးကိုသာ လိုက်ကြည့်နေ၊ ဒါဆိုရင် အရှိနဲ့ အသိကိုက်နေတဲ့အချိန်အခါမှာ ကျင်ကြီးစွန့်ရင်လည်းပဲ တရား ဖြစ်၊ ကျင်ငယ် စွန့်ရင်လည်းပဲတရားဖြစ်၊ ဒါကြောင့် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးက နေရာမရွေး၊ အချိန်မရွေးမှာ နောက်ဆုံးကုန်ကုန် ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်စွန့်တာကအစ မသင်သွားဘူးလား?’

‘သင်သွားပါတယ်ဘုရား’

‘သတ္တဝါတွေအပေါ်မှာ မဟာကရုဏာဇော် ကြီးလွန်းတဲ့အတွက် ကြောင့်မို့လို့ အပါယ်လေးပါးကို တဒိုင်းဒိုင်းနဲ့ပြေးနေရတဲ့ အဖြစ်ဆိုးတွေက လွတ်အောင်ဆိုပြီးတော့မှ အမူအရာမရွေး နေရာမရွေး အချိန်မရွေးမှာ နှလုံးသွင်းတတ်အောင် သင်ပေးသွားတာပါ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒါတင်ပဲလားဆိုတော့ မဟုတ်သေးဘူး၊ နောက်တစ်မျိုးကို သင်ပေး လိုက်တာက -

“ထိုင်ခိုက်အခါ၊ ထခိုက်ခါ၊ ပညာဉာဏ်ယှဉ် ချရမည်၊

သွားခိုက်အခါ၊ လျောင်းခိုက်ခါ၊ ပညာဉာဏ်ယှဉ်ချရမည်”

‘ဣရိယာပုတ်လေးပါးလုံးမှာလည်း အလွတ်မပေးနဲ့၊ ထိုင်လည်းပဲ အလွတ်မပေးနဲ့၊ ရပ်လည်းပဲ အသိကပ်သွား၊ သွားရင်လည်းပဲ သတိရှိပါစေ၊ လျောင်းရင်လည်းပဲ အသိလေးကိန်းပါစေ၊ ဒါဖြင့် သွား ရပ် ထိုင် လျောင်း

‘နုလုံးသွင်းခိုင်းပါတယ်ဘုရား’

‘တရားအရသာမှ မစားတတ်ရင် နှလုံးမသွင်းတတ်ဘူးနော်’

“ မှန်လှပါကုရား၊
 ထိုမှတစ် ငါ့သက်ထင်ထပ် ၊ လေ့လာနဲ့စွဲ ၊ ပါယေားဂီတခါး ”

အခု စားနည်းတွေရော မသင်ပေးဘူးလား?

‘သင်ပေးပါတယ်ဘုရား’

‘တရားအရသာခံနည်းရော မသင်ပေးဘူးလား?’

‘သင်ပေးပါတယ်ဘုရား’

“ဘယ်နေရာမှ မလွတ်အောင် သင့်ပေးလိုက်ပြီ။ သူတော်စင်များမှာ သတိတစ်ခုစာရိယံလို့ရှိပါတယ်။ ခါတုန်းကတော့ စားတိုင်းစားတိုင်းမှာ ခုနီလေသာ အပန်းတွေက လောင်နေကြတာ။ ကြိုက်ရင်လောဘ မကြိုက်ရင် ဒေါသ၊ အာဟာရကောင်းတာမျိုးတွေက မောဟ၊ စားတိုင်းစားတိုင်းမှာ လောဘတွေဖြစ် ဒေါသတွေဖြစ် မောဟတွေဖြစ်ဆိုတာ ဘယ်လောက်ပဲ ကောင်းတဲ့အရာသာ စိန်အောင်ပဲကောင်းပါစေ၊ အပါယ်လေးပါးပဲ မျက်စောင်းထိုးသွားတာ?”

မုန့်လုပ်ဘုရား၊
 ငါတို့အဖေ၊ နတ်ပြု၊ ကောဇကောဋကလယမ ငမ္မိပဒေသနာဝါဒကထာ
 ကထာမူလပြော၊ ကမ္မသမ္ဘာတကမ္မ၊ အာရသာတကမ္မ၊ အကောင်းဆုံး
 အာရသာသန္တ၊ ဘာကြောင့်ကောင်းတယ်ဆိုတာ အပါယ်လေးပါးလွှတ်လို့၊
 နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်အောင်လို့ စွမ်းဆောင်နိုင်လို့ ကြော် - အာရသာ
 ဟာ ကောင်းတယ်လို့ ဘုရားရှင်ဟောသွားတာဟာ၊ ဘယ်အာရသာပါလိမ့်။

‘တရားအရသာပါဘရား’

‘ရင်းကောရင်းရဲ့လား’

‘ရင်းပျိုထာပွန်ဆုရား’

“ယူနိုက်တက်ကွန်မြူတစ်ပါတီကို အစွဲပြု၍ ကိုယ်သုံးဆောင်တဲ့အား

သက်သတ်လွတ် စားတာတို့၊ မီးလွတ်စားတာတို့ရော မရှိဘူးလား။

ကဲးစိုတယ်ပေါ့၊ ကဲးမီးလွတ်စားတယ်ဆိုတာကိုောကြားဖူးတယ်

အမြတ်ဆုံးအလှူ

၄၁

ပေါ့နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘မီးလွတ်စားတာ ဘယ်လိုစားတာ၊ မီးဖိုကမီးနဲ့ မချက်တဲ့အရာပေါ့’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဟုတ်လား၊ စားဖူးကြလား?’

‘မစားဖူးပါဘူးဘုရား’

‘တစ်ယောက်မှ မစားဖူးဘူးလား?’

‘မစားဖူးပါဘူးဘုရား’

‘မစားဖူးရင် ပြောစရာတောင် မလိုဘူး၊ စားဖူးလား၊ မစားဖူးဘူးလား၊ စားဖူးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ခုမှစားဖူးတယ် လုပ်နေကြတာ၊ စားတယ်ဆိုတဲ့ နေရာမှာ မီးလွတ်စားတယ်ဆိုတော့ မီးဖိုကမီးနဲ့မချက်တဲ့ ဟင်းသီးဟင်းရွက် တွေကို စားတာကို မီးလွတ်လို့ မပြောဘူးလား?’

‘ပြောပါတယ်ဘုရား’

‘ဒါဖြင့် မီးလွတ်စားတဲ့နေရာမှာ ဘုရားအလိုကျ မီးလွတ်ဖြစ်ရင် တန်ဖိုးရှိတယ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဘုရားအလိုကျ မီးလွတ်ဆိုတာက မိမိတို့စားတဲ့နေရာမှာ မီးဖိုကမီးနဲ့ တော့ မချက်ဘူး အသီးအနှံတော့ စားမယ်၊ မီးဖိုကမီးတော့’

‘မချက်ပါဘူးဘုရား’

‘အသီးအနှံတော့’

‘စားမှာပါဘုရား’

‘မီးလွတ်မလွတ်’

‘လွတ်ပါတယ်ဘုရား’

‘မီးဖိုကမီး လွတ်သွားတာ ဘယ်မီးတုန်း?’

‘မီးဖိုကမီးပါဘုရား’

‘မီးဖိုကမီးတော့ လွတ်သွားပြီတဲ့၊ ဘုရားအလိုတော်ကျ မီးလွတ်မလွတ်

ကြည့်ရအောင်၊ အသီးအနှံစားတဲ့နေရာမှာ ကိုယ်မကြိုက်တာစားမလား၊
ကြိုက်တာစားမလား?’

‘ကြိုက်တာစားမှာပါဘုရား’

‘ဪ-အစကတည်းက လောင်နေပါလား’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အစကတည်းက လောင်နေပြီနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အသီးအနှံကိုရတာနဲ့ မစားဘူးလို့ မပြောဘူး၊ သူတို့ ကိုယ်ကြိုက်တာ
ရွေးစားမယ်၊ မကြိုက်တာသွားပေးရင် စားမလား’

‘မစားပါဘူးဘုရား’

‘မကြိုက်ရင်’

‘ဒေါသပါဘုရား’

‘မီးဖိုမီးတော့လွတ်သားပဲ၊ မီးဖိုမီးတော့’

‘လွတ်ပါတယ်ဘုရား’

‘လောဘမီးလောင်ရင် မလွတ်ပါ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒေါသမီးလောင်ရင်’

‘မလွတ်ပါဘုရား’

‘မောဟမီးလောင်ရင်’

‘မလွတ်ပါဘူးဘုရား’

‘ဟော-မီးလွတ်ဆိုတာ သိပြီနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘မီးဖိုကမီးလွတ်တာ ပြောတာမဟုတ်၊ လောဘမီး မလောင်အောင်၊
ဒေါသမီးမလောင်အောင်၊ မောဟမီးမလောင်အောင် အဲလိုစားနိုင်ရင်
မီးလွတ်၊ ဒီမီးလွတ်ကျတော့ မီးငြိမ်းတယ်ပေါ့’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘မီးငြိမ်းတာက အပါယ်တောင်လွတ်သေးတယ်’
‘မှန်လှပါဘုရား’
‘မီးဖိုက မီးလွတ်ပြီးတော့မှ လောဘမီးလောင်ရင် အပါယ်သွားမှာ’
‘မှန်လှပါဘုရား’
‘ဒေါသမီးလောင်ရင်’
‘အပါယ်သွားမှာပါဘုရား’
‘မောဟမီးလောင်ရင်’
‘အပါယ်သွားမှာပါဘုရား’
‘ရှင်းသွားပြီလား’
‘ရှင်းသွားပါပြီဘုရား’
‘စားတတ်ပါစေ’
‘မှန်လှပါဘုရား’
‘အဲဒီလို မီးလွတ်အောင်စားချင်ရင် ဘာအရသာနဲ့ စားရမယ်?’
‘တရားအရသာနဲ့စားရမှာပါဘုရား’
‘ဒါကြောင့် အမြတ်တကား အမြတ်ဆုံးအရသာကို ပြောလိုက်စမ်းပါ’
‘တရားအရသာပါဘုရား’
‘ရှင်းသွားပြီပေါ့’
‘ရှင်းသွားပါပြီဘုရား’
‘ကျွေးကျွနပ်နပ်ရော လက်ခံလား?’
‘လက်ခံပါတယ်ဘုရား’
‘သာဓကနဲ့ပြောနေတာကိုး’
‘မှန်လှပါဘုရား’
‘ဒါကြောင့်မို့လို့ လောကမှာ အမြတ်ဆုံးအလှူသည် တရားအလှူ’
‘မှန်လှပါဘုရား’
‘အမြတ်ဆုံး အရသာသည်’
‘တရားအရသာပါဘုရား’

‘ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက လေးသင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်းကော ပင်ပန်းဆင်းရဲခဲပြီးတော့ ရှာတွေ့ခဲ့တဲ့တရားမို့ ဇနီးတင်ဟောတာ ဟုတ်ရဲ့လား?’

‘မဟုတ်ပါဘူးဘုရား’

‘တကယ့်အမှန်အကန် ပြောသွားတာ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အခု စားနည်းသောက်နည်းကို အပါယ်လွတ်အောင် စားတတ်တာလည်း ဘာအလှူခံလိုက်လို့?’

‘တရားအလှူခံလိုက်လို့ပါဘုရား’

‘ဒါကြောင့် တရားအလှူသည် အမြတ်ဆုံး’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဲဒီလို နှစ်ချက်ကိုသိသွားတော့ မသိရသေးတဲ့ တတိယအချက်ကိုလည်း တာဝန်ပေးခြင်းခံရတဲ့ နတ်သားလေးက မေးလိုက်ပြန်ပါတယ် -

“အများအပျော်၊ ချီသနော်၊ ဘယ်အပျော်ကမြတ်သနည်း”

‘ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ လောကမှာ အမြတ်ဆုံးအလှူ၊ အမြတ်ဆုံးအရသာတွေကိုတော့ ကောင်းစွာ သဘောရှင်းပါပြီဘုရား၊ လောကမှာနည်းမျိုးစုံနဲ့ ပျော်စရာတွေကလည်း စုံလင်လှတယ်ဘုရား၊ အဲဒီစုံလင်လှတဲ့ အပျော်တွေထဲမှာလည်း လောကသတ္တဝါတွေဟာ အပျော်ကြီးပျော်နေကြတယ်၊ အဲဒီပျော်တဲ့ အပျော်တွေထဲမှာလည်း ဘယ်အပျော်သည် အမြတ်ဆုံးပါလဲဘုရားလို့ ဘုရားရှင်ကို မေးလျှောက်တော့ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက “သဗ္ဗရတီ ဓမ္မရတီ ဇိနာတီ” လို့ အဖြေပေးလိုက်ပါတယ်၊ ဒါကိုလည်း သူတော်စင်များ နားလည်အောင်ပြောရင် -

“ပျော်ခြင်းအများ၊ ချီလေငြား၊

တရားနဲ့ပျော်ခြင်း၊ အမြတ်ဆုံးတည်း”

‘ဒကာတော်နတ်သားတဲ့၊ လောကမှာနည်းမျိုးစုံနဲ့ ပျော်ရွှင်စရာတွေစုံလှသော်လည်း အမြတ်တကားအမြတ်ဆုံးအပျော်ကို ပြောပါဆိုရင် တရားနဲ့

ပျော်တာ အမြတ်ဆုံးဟေ့၊ ဘာနဲ့ပျော်တာ'

‘တရားနဲ့ပျော်တာ အမြတ်ဆုံးပါဘုရား’

‘ယနေ့ သူတော်စင်များ တရားပွဲတစ်ခုကလည်း တစ်နေရာမှာရှိ၊ မိမိတို့ အဖွဲ့ကလည်း လာခေါ်တာက ကမ်းခြေမှာ အပန်းဖြေဖို့အတွက် သွားမယ်ပေါ့၊ ဒါဖြင့်ရင် ကမ်းခြေမှာ အပန်းဖြေပြီးတော့ ပျော်စရာတွေနဲ့ သွားမယ်၊ တစ်ဖက်ကလည်း လာပြီးတော့ တရားပွဲသွားဖို့ လာပြီးတော့ ခေါ်တယ်၊ သူတော်စင်များ ဘာနဲ့ပျော်မှာလဲ?’

‘တရားနဲ့ပျော်မှာပါဘုရား’

‘ဒါက ဒီမှာဖြေတာ၊ တရားပွဲမှာဖြေတော့ အလိုက်သင့် ဖြေရတာပေါ့’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အပြင်မှာဆိုရင် တရားပွဲနောက်မှဟေ့၊ ကမ်းခြေ အရင်သွားမှာပေါ့ ဟုတ်လား’

‘မဟုတ်ပါဘူးဘုရား’

ကမ်းခြေမှာသွားပျော်ရင် ပျော်တဲ့အပျော်ကို ကြည့်၊ လောဘ ဒေါသ မောဟ သောက ပရိဒေဝတွေရော မပါဘူးလား?’

‘ပါပါတယ်ဘုရား’

‘အဆင်မပြေရင် ကောက်တာ ချိတ်တာတွေရော မလာဘူးလား?’

‘လာပါတယ်ဘုရား’

‘ကုသိုလ်လား အကုသိုလ်လား?’

‘အကုသိုလ်ပါဘုရား’

‘လောကအပျော် ကြည့်လိုက်နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ပျော်စရာ ရွှင်စရာလို့ ပြောနေပေမယ့် အဲဒီလို ကမ်းခြေမှာသွားပြီး အပန်းဖြေလို့ပျော်လည်းပဲ အကုသိုလ်နဲ့ပျော်တာ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အပျော်လွန်တော့ ဘယ်သွားရမယ်?’

‘အပါယ်သွားရမှာပါဘုရား’

‘တချို့ကလည်း ဒါလေးတွေကို စိတ်မဝင်စားတော့ ဘောလုံးပွဲကြည့်
မပျော်ဘူးလား?’

‘ပျော်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဘောလုံးပွဲကြည့် ပျော်ကြတယ်၊ အဲဒီတော့ ကိုယ်အားပေးတဲ့ အသင်း
တော့ နိုင်စေချင် မနိုင်စေချင်?’

‘နိုင်စေချင်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဪ-နိုင်စေချင်တော့ ကြည့်လိုက်တာ အားပေးလိုက်တာ၊ လောင်း
များ လောင်းထားရင် ပိုတောင်ဆိုးသေးတယ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘လောဘတွေရော မဖြစ်ဘူးလား?’

‘ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား’

‘ကိုယ့်ဘက်ကိုများ တရိပ်ရိပ်နဲ့ဝဲလာပြီလားဆိုရင် ရင်ထဲမှာ သောက
တွေဖြစ်လိုက်တာ ကြိတ်ပြီးတော့များ ကိုယ့်ရဲ့သန္တာန်ထဲမှာ မကိန်းဘူးလား?’

‘ကိန်းပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒီအချိန်ကော သေနိုင် မသေနိုင်’

‘သေနိုင်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဘောလုံးပွဲကြည့်ပြီး ပျော်ရမလား အောက်မေ့တယ်၊ သောကတွေ
ဖြစ်ပြီးသေသွား ဘယ်ရောက်အုံးမှာလဲ?’

‘အပါယ်ရောက်မှာပါဘုရား’

‘ပျော်ပြီးသေလည်း ဘယ်ရောက်မလဲ?’

‘အပါယ်ရောက်မှာပါဘုရား’

‘ဒီအပျော်လည်း မဟန်သေးဘူး’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒီလိုဆိုရင် ရုပ်ရှင်ကြည့်ပျော်ကြရအောင် ဘာကြည့်ပျော်မှာလဲ’
‘ရုပ်ရှင်ကြည့် ပျော်မှာပါဘုရား’
‘ကိုယ်ကြိုက်တဲ့မင်းသားဆိုရင်လည်း ပြုံးနေတာပဲ၊ အဲဒီ မင်းသား
ကိုများ လူကြမ်းကထိုးတော့ ကြိတ်တော့မယ်ဆိုရင် ကျေနပ်လား?’
‘မကျေနပ်ပါဘူးဘုရား’
‘ကဲ-ဒါလည်း ဟန်ရဲ့လား?’
‘မဟန်ပါဘူးဘုရား’
‘လောကမှာ နည်းမျိုးစုံနဲ့ ကြိုက်ရာပျော်တဲ့ အဲသည်အပျော်တွေ
မှန်သမျှ အကုသိုလ်တွေချည်းပဲ’
‘မှန်လှပါဘုရား’
‘အဲဒီ အကုသိုလ်နဲ့ပျော်ရင် ဘယ်သွားရမလဲ?’
‘အပါယ်သွားရမှာပါဘုရား’
‘ဒီနေ့ သူတော်စင်များက ဒီည ဘာနဲ့လာပျော်’
‘တရားနဲ့လာပျော်တာပါဘုရား’
‘ကုသိုလ်တွေ မများသွားဘူးလား?’
‘များသွားပါတယ်ဘုရား’
‘အဲဒီကုသိုလ်စိတ်ကလေးနဲ့ သေရင်လည်း အပါယ်တံခါး ပိတ် မပိတ်?’
‘ပိတ်ပါတယ်ဘုရား’
‘ကဲ-ဘာပျော်တာကောင်းတုန်း?’
‘တရားနဲ့ပျော်တာကောင်းပါတယ်ဘုရား’
‘သေချာသွားပြီပေါ့’
‘သေချာပါတယ်ဘုရား’
‘ပျော်ပွဲစားမထွက်နဲ့မဟုတ်ဘူး ထွက်ပါ။ အဲလို ပျော်ပွဲစားထွက်တဲ့
အခါမှာ တစ်ဖက်မှာ ဆီပြန်ဝက်သားဟင်းက ပါလာတယ်၊ မစားဘူးလား
စားတော့မှာလား?’
‘စားမှာပါဘုရား’

‘အဲလိုစားတဲ့အခါမှာ ကြိုက်လှချည်ရဲ့လို့ စားရင်တော့ သွားပြီနော်?’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အခုသင်ပေးထားတယ်၊ ဘာနဲ့စားရမှာလဲ?’

‘တရားနဲ့စားရမှာပါဘုရား’

‘ဒါဖြင့်ရင် ဝက်သားကို ကိုယ်က ဆီပြန်ဟင်းလေး၊ အို အိနေအောင် ချက်ထားတယ်ပေါ့၊ သွားရည်တော့ မယိုနဲ့ပေါ့’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဲဒီဝက်သားလေးချက်ပြီးတော့ ကဲ-လျှာပေါ်မတင်လိုက်ဘူးလား?’

‘တင်လိုက်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဟာ-ဆီမဲ့နေတော့လည်း ကိုယ်ကကြိုက်တော့ မကောင်းဘူးလား?’

‘ကောင်းပါတယ်ဘုရား’

‘ဝက်သားက ကောင်းတာလား၊ အရသာကကောင်းတာလား?’

‘အရသာကကောင်းတာပါဘုရား’

‘အရသာစားလား၊ ဝက်သားစားလား၊ ဘာစားလို့စားမှန်းမသိ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘သူတော်စင်များ ဝက်သားမစားဘူးလား?’

‘စားပါတယ်ဘုရား’

‘ကြက်သားရော’

‘စားပါတယ်ဘုရား’

‘ဒါဖြင့်ရင် ဝက်သားကောင်းတယ်၊ ကြက်သားကောင်းတယ် မပြောဘူးလား?’

‘ပြောပါတယ်ဘုရား’

‘ဝက်သားကောင်းလား၊ အရသာကောင်းလား?’

‘အရသာကောင်းတာပါဘုရား’

‘ဘာကောင်းတယ်’

‘အရသာကောင်းတာပါဘုရား’

‘သေချာလား’

‘သေချာပါတယ်ဘုရား’

‘ဒါဖြင့်ရင် အရသာစားလား ဝက်သားစားလား?’

‘ဝက်သားစားပါတယ်ဘုရား’

‘ဟော-ခုထိ မသိသေးဘူးပေါ့၊ အဲဒါမှခက်ပြီ၊ အဲလိုစားရင်းသာ ပျော်နေရင်တော့ ကိုယ်ကျိုးနည်းတော့မှာပဲ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အခု ဘာစားတုန်း?’

‘ဝက်သားပါဘုရား’

‘ဝါးနေတော့ ဘာကြီးဝါးတာတုန်း’

‘ဝက်သားပါဘုရား’

‘ဘာစားလို့ စားမှန်းမသိဘူးပေါ့၊ ဟာ-တရားတစ်ပွဲလုံး ဒုက္ခရောက်ပြီ ဝက်သားစားတာလား အရသာစားတာလား?’

‘အရသာစားတာပါဘုရား’

‘အဲဒါမှ ဒုက္ခရောက်တာပဲ အရသာစားတယ်ဆိုရင် ဝက်သားဆိုတဲ့ အာရုံ ရှိကိုမရှိဘူး’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒါဖြင့် ဘာလို့ ဝက်သားကောင်းတယ်ပြောလဲ အရသာသာ စားတတ် တယ်ဆိုရင် ဘယ်အရသာဖြစ်ဖြစ် စားလို့ရတယ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အခု မိမိတို့က အရသာစားတယ်သာပြောတာ အာရုံက အကောင် ပေါ် တင်နေတာ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဟုတ်လား၊ အဲဒါ ဘာစားတာလဲ?’

‘အရသာစားတာပါဘုရား’

‘ခုချိန်ထိလာတုန်း၊ ပါးစပ်ပေါ်တင်လိုက်တာနဲ့ အရသာနဲ့လျှာ မတွေ့၊

ဘူးလား?’

‘ထွေ့ပါတယ်ဘုရား’

‘အရသာသည် တခြားလား ရုပ်တရားလား?’

‘ရုပ်တရားပါဘုရား’

‘ဒီအရသာကို စားလို့များ ဒီအရသာသည် ရုပ်တရားလို့သိရင် ကောင်းဆိုတာ လာကိုမလာဘူး?’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘မကောင်းဘူး ဆိုတာလည်း’

‘မလာပါဘူးဘုရား’

‘ခု ဝက်သားဆိုတဲ့ပညတ်ကြီး တင်နေလို့’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒီလိုဆို ဝက်သားက အပါယ်ချမှာလား အရသာက အပါယ်ချမှာလား?’

‘အရသာက အပါယ်ချမှာပါဘုရား’

‘ဟာ-ရှုပ်ကုန်ပြီ ရှုပ်ကုန်ပြီ ဘာမှကိုမသိကြဘူးနော်၊ အဲဒါမှခက်ရော စားတော့လည်း ဘာစားမှန်း မသိဘူး၊ အပါယ်ချတာ ဘာချလို့ချမှန်းလည်း မသိဘူး၊ ကဲ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ အဲဒါ စားတာလည်းပဲ ဝက်သားစားလား အရသာစားလားမသိဘူး၊ ဪ - ခု အပါယ်ချတော့လည်း ဝက်သားက ချတာလား အရသာက ချတာလားဆိုတော့ မသိဘူး၊ ကဲဖြေစမ်း ခက်တော့ ခက်ကုန်ကြပြီ၊ ဝက်သားကလည်းပဲ အပါယ်မချပါ၊ အရသာကလည်း အပါယ်မချပါ၊ အဲဒီအပေါ်မှာ ကောင်းဆိုတဲ့တဏှာက သွားပြီးတော့ချတာ ဟုတ်ပြီလား၊ အရသာက မိမိတို့က ဖြစ်ပြီးရင်ပျက် အပါယ်ကျစရာရှိလား?’

‘မရှိပါဘူးဘုရား’

‘အဲဒါကို မသိတတ်တဲ့ ဝက်သားဆိုတဲ့ပညတ်ကြီးသွားတင်ပြီး ကြိုက်လှချေရဲ့ဆိုတော့ တဏှာက ဆွဲချသွားတာ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

အမြတ်ဆုံးအလှူ

၅၁

‘ဒါကြောင့် တရားအရသာနဲ့ မစားတတ်ရင်တော့ သေချာတယ် အပါယ်ကတော့’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ပျော်ပွဲစား ထွက်လည်းထွက်ပါ။ သို့သော်လည်း တရားနဲ့များ ပျော် တတ်ရင် ဘယ်နေရာပျော်ပျော် အပါယ်မလွတ်ဘူးလား?’

‘လွတ်ပါတယ်ဘုရား’

‘တရားနဲ့သာ မပျော်တတ်ရင် ကြိုက်တဲ့နေရာသွားပျော်၊ အပါယ်ကျဖို့ ချည်းပဲနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အခု ပျော်တတ်ပြီလား’

‘ပျော်တတ်ပါပြီဘုရား’

‘ဘာနဲ့ပျော်မှာလဲ’

‘တရားနဲ့ပျော်မှာပါဘုရား’

‘အပြောကတော့ သာဓုခေါ်ထိုက်တယ်၊ အဲတော့ လောကမှာ အပျော် တွေ အပျော်တွေကို ကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ ကြိုက်တာနဲ့ပျော်ကြစမ်းတဲ့၊ အဲဒီ အပျော်တွေမှန်သမျှဟာ လောကီအပျော်တွေမှာ အကုသိုလ်တွေချည်းပဲ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဲဒီအကုသိုလ်တွေနဲ့ ပျော်သမျှကတော့ အပျော်လွန်ရင် သေချာ တယ် အောက်ချည်းပဲဆွဲချမှာ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အခု တရားနဲ့ပျော်တဲ့အတွက်ကြောင့်မို့ မိမိတို့ရဲ့သန္တာန်မှာ ဆင်ခြင် တတ်တဲ့အသိဉာဏ်လေး မကိန်းလာဘူးလား?’

‘ကိန်းလာပါတယ်ဘုရား’

‘ခု စားနည်းသောက်နည်းကအစ မတတ်သွားဘူးလား?’

‘တတ်သွားပါတယ်ဘုရား’

‘ကဲ-ရေသွားချိုးတဲ့အခါမှာလည်း မိမိတို့ကမ်းစပ်ကိုသွားမယ်၊ လေ

လေး တိုက်နေမယ်၊ အေးတာလေးကို အသိကပ်နေမယ်၊ ဟော လေညှင်းလေး ခံရင်းနဲ့လည်း တရားသိလို့ မရဘူးလား?’

‘သိလို့ရပါတယ်ဘုရား’

‘ရေသွားကူးလည်း ပင်လယ်ရေဆိုတော့ မငန်ဘူးလား?’

‘ငန်ပါတယ်ဘုရား’

‘ကိုယ်ပေါ်မှာထိတာနဲ့ သိရောလား?’

‘မသိပါဘူးဘုရား’

‘ပါးစပ်ထဲဝင်မှသိမှာပေါ့’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ကိုယ်ပေါ်မှာထိတော့ စပ်ချင်စပ်မယ်၊ မိမိတို့ အေးချင်အေးမယ်၊ ဒီသဘော လေးတွဲက ဖောက်ပြန်ပြနေတဲ့အရာတွေကို ရေချိုးရင်းနဲ့လည်း သိလို့ရတယ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ပါးစပ်ထဲဝင်လာလို့ ငန်လာမယ်ဆို ငန်မှန်းသိရင်လည်း တရားမဖြစ် ဘူးလား?’

‘ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဘာမှမသိဘဲနဲ့ပျော်နေရင် အဲဒီပုဂ္ဂိုလ် ကြောက်စရာကောင်းတာ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အခုတော့ ပျော်တဲ့နေရာမှာ ကြိုက်တဲ့နေရာမှာပျော် တရားအသိ လေးနဲ့ သတိလေးကပ်ကပ်ပြီးတော့ သတိရတိုင်းသာ ကြိုးစားလိုက်စမ်းပါ။ အပါယ်လွတ်အောင် ကယ်သွားပါလိမ့်မယ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒါကြောင့်မို့လို့ အပျော်တကားအပျော်တွေထဲမှာ အပါယ်လွတ်အောင် ပျော်နိုင်တာ တရားနဲ့ပျော်မှ၊ ရှင်းသွားပြီလား?’

‘ရှင်းသွားပါပြီဘုရား’

‘စားရင်လည်းပဲ ဘာနဲ့စားရမယ်’

‘တရားနဲ့စားရမှာပါဘုရား’

‘ပျော်ရင်လည်းပဲ’

‘တရားနဲ့ ပျော်ရမှာပါဘုရား’

‘ဒါဆိုရင် ကြည့်တတ်ရင် ဘာတဲ့တုန်း’

‘ဘာဝနာပါဘုရား’

‘ဒီလိုဆိုရင် မိမိတို့တစ်တွေ TV ရှေ့တော့ ထိုင်ပေါ့နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ကြည့်တော့ကြည့်ပေါ့၊ ကြည့်တတ်မှ’

‘ဘာဝနာပါဘုရား’

‘မကြည့်တတ်ရင်တော့ မိမိကိုယ်ကို အပါယ်လက်မှတ်ဖြတ်တာ ဟုတ်ပြီလား?’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ကြည့်တတ်ရင် ဘာဝနာဆိုတော့ ဥပမာအားဖြင့် မင်းသား မင်းသမီးက ဖန်သားပြင်မှာ ကပြနေမယ်၊ လက်ကလေးတွေလည်း သူတို့မှာ ကွေးလိုက် ဆန့်လိုက် မလုပ်ဘူးလား?’

‘လုပ်ပါတယ်ဘုရား’

အဲဒီ အမူအရာလေးပေါ်မှာတင်ပြီးတော့ မျောသွားရင် တဏှာဖြစ်မယ်၊ အဲဒီ ကွေးနေတဲ့အကွေးလေးကို ဆန့်လိုက်တဲ့အခါမှာ ကွေးတာလေး မရှိတော့ဘူး၊ ဆန့်တာလေးက ပြန်ကွေးသွားရင် ဆန့်တာလေးမရှိတော့ဘူး၊ အဲဒီလိုလေး မရှိတဲ့သဘောလေးကိုလိုက်သိရင် တဏှာမဖြစ်တော့ဘူး၊ ကြည့်တတ်ရင်’

‘ဘာဝနာပါဘုရား’

‘ကြည့်တတ်အောင်ရော မသင်ပေးလိုက်ဘူးလား?’

‘သင်ပေးပါတယ်ဘုရား’

‘မကြည့်နဲ့မဟုတ်ဘူးကြည့်၊ အဲလိုကြည့်ရင်း ကြည့်ရင်းနဲ့ ဩော်-ငါတို့ ဆရာသမားက ဒီလိုသင်ထားပါလားလို့ အသိလေးကပ်ကြည့်စမ်း၊ အဲဒီ အမူအရာလေးတွေရဲ့ အကွေးအဆန့်၊ သူချိုးနေတဲ့အရာလေးတွေမှာ တစ်ခုချင်း

တစ်ခုချင်း လှုပ်ရှားမှုတွေ ပျက်သွားပျက်သွားပါလားလို့ အသိသာလိုက်ကြည့်
အဲဒီအပေါ်မှာ သာယာစိတ် လုံးဝ မရှိတော့ဘူး’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒီလိုဆိုရင် အဲဒီလိုကြည့်ရင်းနဲ့ ပျော်နေတာ ဘာနဲ့ပျော်တာ?’

‘တရားနဲ့ပျော်တာပါဘုရား’

‘အဲဒီအပျော် ဘယ်ကလွတ်’

‘အပါယ်က လွတ်ပါတယ်ဘုရား’

‘ခုန ဘာမှမသိဘဲနဲ့ လိုက်ကြည့်နေရင် အပါယ်နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒါ့ကြောင့် တရားနဲ့ပျော်ရင် အပါယ်လေးပါးကလွတ်ပြီးတော့ နိဗ္ဗာန်
တောင် ရောက်နိုင်ပါလားလို့ မပေါ်သွားဘူးလား?’

‘ပေါ်သွားပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒီလို ပျော်နည်းသိအောင် ဘာအလှူခံလို့?’

‘တရားအလှူခံလို့ပါဘုရား’

‘ကနေ G.P မင်္ဂလာခန်းမမှာ ညဥ့်အနေနဲ့ ဘာအလှူပေးနေတာ
တုန်း’

‘တရားအလှူပေးနေတာပါဘုရား’

‘သစ္စာဓမ္မာရုံမှာ မနက်ပိုင်းဆိုရင်လည်း’

‘တရားအလှူပေးနေတာပါဘုရား’

‘ဪ-အဲဒီအလှူသည် တခြားလား အမြတ်ဆုံးလား?’

‘အမြတ်ဆုံးပါဘုရား’

‘တရားအလှူအမြတ်ဆုံးဆိုတာက အမြတ်ဆုံးသော အရသာကိုလည်း
ခံတတ်လို့၊ အမြတ်ဆုံးသော ပျော်နည်းတွေကိုလည်း အပါယ် လွတ်အောင်
သိသွားလို့ အဲဒီလိုနဲ့ သုံးမျိုးကိုသိလည်းသိပြီးရော နောက်ဆုံးတစ်မျိုး ကျန်နေ
တာဖြစ်တဲ့အတွက် ဒါကိုလည်းပဲ မမေးမဖြစ်မေးရမှာဆိုတော့ တာဝန်ပေး
ခြင်းခံရတဲ့ နတ်သားလေးက ကောက်ပြီးတော့မေးလိုက်ပါတယ် -

အမြတ်ဆုံးအလှူ

၅၈

“တပ်မက်တဏှာ၊ ကုန်ခန်းရာ၊
ဘယ်ဟာတွက်တာ မြတ်ဆုံးနည်း”

‘ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားတဲ့၊ လောကမှာ အမြတ်ဆုံးအလှူ၊ အမြတ်ဆုံးအရသာ၊ အမြတ်ဆုံးပျော်ခြင်းတွေကို တရားနဲ့ပျော်တာ အမြတ်ဆုံး၊ တရားရဲ့အရသာဟာအမြတ်ဆုံး၊ တရားရဲ့အလှူဟာ အမြတ်ဆုံးဆိုတာကိုတော့ တကယ့်ကို သဘောပေါက်လို့ ကျေနပ်ပါပြီဘုရား၊ လောကထဲမှာ တပ်မက်ခြင်းဆိုတဲ့တဏှာတရား ကုန်ခန်းသွားရင် ဘယ်အတွက် မြတ်ပါသလဲလို့ မေးလိုက်ပါတယ်၊ အဲလိုမေးတဲ့အခါမှာ “တဏှာကွယော သဗ္ဗဒုက္ခာ ဇိနာတိ” လို့ အဖြေပေးလိုက်ပြီ၊ ဒီအဖြေက ဘယ်လိုပေးလိုက်သလဲဆိုတော့ -

“တပ်မက်တဏှာ၊ ကုန်ခန်းရာ၊
ဒုက္ခာကုန်အတွက် မြတ်ဆုံးတည်း”

‘ဒကာတော် နတ်သားဓရ၊ တပ်မက်တတ်တဲ့တဏှာ ကုန်ခန်းသွားရင် ဒုက္ခတွေကုန်ခြင်းအတွက် အမြတ်ဆုံးပဲကွာတဲ့၊ အခု မိမိတို့သံသရာ တစ်လျှောက်လုံးမှာ ဟောဒီပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာရဲ့ဒုက္ခကိုမသိလို့ အာရုံအမျိုးမျိုး နောက်မှာ မြင်တာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကြားတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အာရုံခြောက်မျိုးနောက်မှာ အဆင်း အသံ အနံ့ အရသာ တွေထိစရာ ကြံတွေးစရာ ဒီအာရုံတွေနောက်မှာ ခင်တယ်ဆိုတဲ့တဏှာ မလိုက်ကြဘူးလား?’

‘လိုက်ပါတယ်ဘုရား’

‘တဏှာလိုက်ရင် သမုဒယပေါ်ပြီနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒီတဏှာလိုက်တဲ့ သမုဒယကြောင့်လည်း ဒုက္ခမသိမ်းနိုင်လောက်အောင် မဆက်ခဲ့ရဘူးလား?’

‘ဆက်ခဲ့ရပါတယ်ဘုရား’

‘ဒါဖြင့် တဏှာမကုန်လို့ ဒုက္ခမသိမ်းတာ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘တဏှာသာကုန်အောင်လုပ်လိုက် ဒုက္ခလာအုံးမလား?’

‘မလာပါဘူးဘုရား’

‘ဒုက္ခမှမလာရင် နိဗ္ဗာန်၊ ဒုက္ခမှမလာရင်’

‘နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား’

‘ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက နိဗ္ဗာန်အဆုံးသတ် ဟောမသွားဘူးလား?’

‘ဟောသွားပါတယ်ဘုရား’

‘အမြတ်တကားအမြတ်ဆုံး အလှူကိုခံလိုက်ရင် ဒုက္ခသိမ်းခြင်းရဲ့ နိဗ္ဗာန်ရောက်ပုံကို ဟောသွားပြီ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ယနေ့မိမိတို့တစ်တွေလည်းပဲ အရသာကို မစားတတ်ခင်တုန်းက တော့ တဏှာကတော့ လာနေတာပဲ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အခု တရားနဲ့လည်းစားလိုက်ရော တဏှာလာသေးလား?’

‘မလာတော့ပါဘုရား’

‘မပျော်တတ်တုန်းကလည်း တဏှာမလာဘူးလား?’

‘လာပါတယ်ဘုရား’

‘တရားနဲ့ပျော်လို့ အသိကပ်လိုက်ပြီဆိုရင် တဏှာလာသေးလား?’

‘မလာတော့ပါဘုရား’

‘ဟောဒီခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ပြနေတဲ့အရာတွေကို သေချာအာရုံပြု၊ အဲဒီ အာရုံတွေ ဘယ်လောက်ပဲပြုပြ အဆင်း အသံ အနံ့ အရသာ တွေထိစရာ ဆိုတဲ့ ငါးမျိုးသည် တခြားလား ရုပ်တရားလား?’

‘ရုပ်တရားပါဘုရား’

‘ဓမ္မာရုံဆိုတဲ့ ကြံတွေးစရာကျတော့ ရုပ်ကော နာမ်ရော နှစ်မျိုးလုံး အာရုံခြောက်ပါးကို ပြတဲ့နေရာမှာ အရှုခံသည် ရုပ်နဲ့နာမ်၊ ဘာနဲ့ဘာ?’

‘ရုပ်နဲ့နာမ်ပါဘုရား’

အမြတ်ဆုံးအလှူ

၅၇

‘မိမိရဲ့သန္တာန်အတွင်းမှာရှိနေတဲ့ မျက်စိ နား နှာ လျှာ ကိုယ် စိတ်ဆို
တဲ့ ခြောက်ပါးသော တရားရော မရှိဘူးလား?’

‘ရှိပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒီခြောက်ပါးမှာလည်း မျက်စိ နား နှာ လျှာ ကိုယ် ဆိုတာက ရုပ်၊
စိတ်ဆိုတာကနာမ် ဘာနဲ့ဘာ?’

‘ရုပ်နဲ့နာမ်ပါဘုရား’

‘အာရုံခြောက်ပါးကလည်း’

‘ရုပ်နဲ့နာမ်ပါဘုရား’

‘ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ပါကိုမပါဘူးနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါမပါတဲ့ အမြင်လေးကိုသာ သိလိုက်၊ အဲဒီ အဆင်းဆိုတဲ့
အရာကလည်းပဲ တရိပ်ရိပ်နဲ့ ပျောက်နေတာ၊ အသံကလည်း တစ်သံပြီး
တစ်သံ ပေါ်ပြီးတော့ မပျက်ဘူးလား?’

‘ပျက်ပါတယ်ဘုရား’

‘မြဲလား?’

‘မမြဲပါဘူးဘုရား’

‘သူတို့က မမြဲသလိုဘဲ မိမိရဲ့သန္တာန် မျက်စိရဲ့အကြည်ကိုလည်း ကြည့်
လိုက်စမ်းပါ၊ ခွဲလာတာ မမြင်ရတာ မှန်လာတာကိုက ပျက်နေတယ်ဆိုတာ
မပြဘူးလား?’

‘ပြပါတယ်ဘုရား’

‘နားတွေလည်းပဲ ထိုင်းလာတာ လေးလာတာ ပျက်စီးနေတယ်ဆိုတာ
မပေါ်လွင်ဘူးလား?’

‘ပေါ်လွင်ပါတယ်ဘုရား’

‘မျက်စိရော မြဲလား?’

‘မမြဲပါဘူးဘုရား’

‘နားကောမြလား?’

‘မမြပါဘူးဘုရား’

‘သူတို့မှ မမြဘဲနဲ့တော့ သူတို့နှစ်ခု အကြောင်းပြုပြီး အဆင်းနဲ့ မျက်စိ ဆုံရင် အသံနဲ့နားနဲ့ဆုံရင် တစ်ဖက်မှာ မြင်စိတ်ကြားစိတ် ပေါ် မပေါ်?’

‘ပေါ်ပါတယ်ဘုရား’

‘နာမ်အရှုခံလေးပေါ်တဲ့တရားလို့ မိမိက အာရုံလေးပြုလိုက်တဲ့အခါ မှာ ဪ-အဆင်းနဲ့မျက်စိအသံနဲ့နား အကြောင်းတရားတောင်မှမမြရင် မြင်စိတ် ကြားစိတ်ကော မြမလား?’

‘မမြပါဘူးဘုရား’

‘ဓမ္မသဘောလေးကို ဉာဏ်ရောက်အောင် ကြည့်လိုက်ပြီဆိုတာနဲ့ မမြခြင်းတရားအပေါ်မှာ အသိဉာဏ်ကိန်းရင် မမြတဲ့တရားသည်ပင် ခန္ဓာရဲ့ သဘော၊ ဖြစ်ပြီးပျက်နေတာမို့ ဘုရားက ဘာသစ္စာလို့ဟော?’

‘ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား’

‘တစ်ကိုယ်လုံးတစ်ကောင်လုံးမှာ ကြိုက်တဲ့နေရာပြ ဒုက္ခချည်းပဲပေါ်နေ တာ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဲဒါကို အသိဉာဏ်လိုက်မယ်ဆိုရင် ဒုက္ခမှန်းသိရင် ဘယ်သူက ခင်မှာလဲ၊ ဘယ်သူမှ မသာယာတော့ဘူး’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဲဒီဉာဏ်အသိသာ ဒုက္ခပေါ်တဲ့ပေါ်ရာ ဌာနခြောက်နေရာကို အမြဲ မပြတ် နှလုံးသွင်းသွားရင် တဏှာလာခွင့်မရှိတဲ့အတွက် တဏှာပယ်ပြီးသား မဟုတ်ဘူးလား?’

‘ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား’

‘တဏှာပယ်ပါများလို့ အဲဒီတဏှာ မလာတော့ဘဲနဲ့ ဒုက္ခချုပ်ဆုံး တာကို ဉာဏ်အားဖြင့် မျက်မှောက်ပြုလိုက်ပြီဆိုရင် တဏှာကို အပြီးတိုင်

အမြတ်ဆုံးအလှူ

၅၉

ပယ်လိုက်တော့ တဏှာကုန်သွားရင် နောက်ထပ်ဒုက္ခ လာအုံးမလား?’

‘မလာတော့ပါဘုရား’

‘တဏှာကုန်ရင် ဘာကုန်တုန်း၊ ဒုက္ခကုန်သွားတယ်၊ ဘာကုန်သွားလဲ?’

‘ဒုက္ခကုန်သွားပါတယ်ဘုရား’

‘ဒုက္ခကုန်တာ တခြားလား နိဗ္ဗာန်လား?’

‘နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား’

‘ဒါဖြင့် ဒုက္ခကုန်ခြင်းအတွက် အမြတ်ဆုံးပဲလို့ တဏှာကုန်ခြင်းကို ဘုရားက ဟောမသွားဘူးလား?’

‘ဟောသွားပါတယ်ဘုရား’

‘တဏှာကုန်အောင်လည်း ခန္ဓာနဲ့ဉာဏ်သွင်းရမှာ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ခန္ဓာထဲဉာဏ်သွင်းတော့ ပေါ်ရာဌာနခြောက်နေရာမှာ ပေါ်ချင်ရာ ပေါ်ပါ ရုပ်နာမ် အရှင်ခန္ဓာက ဖြစ်ပြီးပျက်တာကလွဲလို့ မပြပါလားလို့ နောက် ဉာဏ်လေးက အကဲခတ်ရင် မြင်ရ မမြင်ရ?’

‘မြင်ရမှာပါဘုရား’

‘ရှေ့ခန္ဓာလေးတွေ ပြတိုင်း ပြတိုင်းမှာက ဒုက္ခ ဒုက္ခနဲ့ ပြသွားတာသည် ဖြစ်နေပျက်နေလို့ ပြသွားတာနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘နာတာ ကျင်တာ ဒုက္ခကိုပြောတာ မဟုတ်ပါ။ ပေါ်လာတဲ့ခန္ဓာလေး တွေရဲ့ဖြစ်ပြီးရင် ပျက်နေတဲ့သဘောလေးတွေချည်းပဲ၊ ဒုက္ခပါလားလို့ သင်ပေး နေတာ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဘယ်တရားပေါ်ပေါ် မြဲလား?’

‘မမြဲပါဘူးဘုရား’

‘မမြဲတဲ့တရားလေးကို ကိုယ့်ဉာဏ်မှာ ထင်အောင်ပြောရင် ယနေ့

ဆီမီးခွက်တစ်ခွက်ကို အာရုံပြုလိုက်၊ ဘာကိုပြောလိုက်?’

‘ဆီမီးခွက်တစ်ခွက်ကို အာရုံပြုရမှာပါဘုရား’

‘ဆီရယ် မီးစာရယ် မီးတောက်ရယ် အလင်းရောင်ရယ် ဘယ်နှစ်မျိုး?’

‘လေးမျိုးပါဘုရား’

‘ဆီရယ် မီးစာရယ် မီးတောက်ရယ် အလင်းရောင်ရယ် လေးမျိုး ဥပမာနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဲဒီ ဥပမာလေးမျိုးကို အာရုံပြုလိုက်၊ မိမိတို့ရဲ့သန္တာန်မှာ ဖြစ်ပေါ် နေတဲ့တရားတွေကို ဒီဥပမာနဲ့ပဲ ပြန်ရှင်းပေးမှာ၊ အခု ဆီရယ် မီးစာရယ် နှစ်ခုရှိတယ်၊ အဲဒီနှစ်ခုကို အကြောင်းဆုံလိုက်တဲ့အခါကျတော့ မီးလေးတို့ ပေးလိုက်ရင် မလောင်ဘူးလား?’

‘လောင်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဟောဒီမီး ဘယ်သူ့ကြောင့်လောင်?’

‘ဆီနဲ့မီးစာကြောင့်ပါဘုရား’

‘ပြောလိုက်ပါ’

‘ဆီနဲ့မီးစာကြောင့်ပါဘုရား’

‘ဆီနဲ့မီးစာကြောင့် မီးတောက် မတောက်?’

‘တောက်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဟမီးတောက်တဲ့အတွက် အလင်းရောင် ပေါ် မပေါ်?’

‘ပေါ်ပါတယ်ဘုရား’

‘အလင်းရောင် ဘယ်သူ့ကြောင့်ပေါ်?’

‘မီးတောက်ကြောင့်ပါဘုရား’

‘အလိုလို တောက်တာပါလား’

‘မပါပါဘူးဘုရား’

‘အလိုလိုတောက်တာ မပါပါဘူး၊ ဘယ်သူနဲ့ ဘယ်သူ့ကြောင့်?’

‘ဆီနဲ့ မီးစာကြောင့်ပါဘုရား’

‘ဟော-ဆီနဲ့ မီးစာကအကြောင်း၊ မီးတောက်က အကျိုး၊ မီးတောက်က အကြောင်း အလင်းရောင်ကအကျိုးလို့ အကြောင်းအကျိုးရှိသွားပြီနော်၊ ဒီလိုဆိုရင် မီးလေးတောက်တိုင်း တောက်တိုင်းမှာ ဆီခန်း မခန်း?’

‘ခန်းပါတယ်ဘုရား’

‘မီးစာလေးလည်း ကုန်မကုန်’

‘ကုန်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဒါကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့် မမြဲဘူး’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဆီရောမြဲလား?’

‘မမြဲပါဘူးဘုရား’

‘မီးစာရော မြဲလား?’

‘မမြဲပါဘူးဘုရား’

‘မီးက တောက်တိုင်း တောက်တိုင်းမှာ ဆီကလည်း ခန်းသွားပြီ၊ မီးစာကလည်း ကုန်သွားပြီ၊ သူတို့နှစ်ခု အကြောင်းပြုပြီးတော့လည်း မီးက မတောက်ဘူးလား?’

‘တောက်ပါတယ်ဘုရား’

‘အပြန်အလှန် ကျေးဇူးပြုနေတာနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒီလို တောက်ရင်း တောက်ရင်းကနေ ဆီကလည်းပဲ ခန်းတတ်တော့ ကုန်သွားပြီ၊ မီးစာကလည်း လောင်လို့ကုန်သွားပြီဆိုတော့ ဆီလည်းခန်း မီးစာလည်းကုန်သွားတော့ ပြတ်သွားပြီ မရှိတော့ဘူး၊ အဲဒီနှစ်ခု အကြောင်း ပြုပြီး မီးတောက်က မတောက်ဘူးလား?’

‘တောက်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဒါဖြင့် ဒီအကြောင်းကချုပ်သွားပြီ၊ ကုန်သွားပြီဆိုမှတော့ မီး ဆက်တောက်လို့ ရသေးလား?’

‘မရတော့ပါဘူးဘုရား’

၆၂

အမြတ်ဆုံးအလှူ

‘အကြောင်းမမြဲလို့’

‘အကျိုးမမြဲတာပါဘုရား’

‘မီးတောက်လည်းပဲ ရပ်တည်လို့မရတော့ဘူး၊ မီးတောက်မှ ရပ်တည်လို့ မရရင် အလင်းရောင်ကြီး ဆွဲထားလို့ရမလား?’

‘မရပါဘူးဘုရား’

‘ဘာမမြဲလို့?’

‘အကြောင်းမမြဲလို့ပါဘုရား’

‘အကြောင်းမမြဲလို့ အကျိုးမမြဲတာ ဒီသဘောလေး ရှင်းပါစေနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အခုလည်း မိမိတို့ နားလေး မရှိဘူးလား?’

‘ရှိပါတယ်ဘုရား’

‘ပြောတဲ့အသံလေးနဲ့ မတိုက်ဘူးလား?’

‘တိုက်ပါတယ်ဘုရား’

‘မကြားဘူးလား?’

‘ကြားပါတယ်ဘုရား’

‘ကဲ-အဲဒီကြားလိုက်တဲ့တရားလေး ပြန်ကြည့်စမ်း’

‘မရှိတော့ပါဘူးဘုရား’

‘အဲဒီကြားစိတ်က အလိုလိုပေါ်တာလား’

‘မဟုတ်ပါဘူးဘုရား’

‘ပြောနေတဲ့အသံနဲ့ မိမိတို့နားအကြည်နဲ့တိုက်လို့နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အသံရောမြဲလား?’

‘မမြဲပါဘူးဘုရား’

‘နားအကြည်ရောမြဲလား?’

‘မမြဲပါဘူးဘုရား’

‘အကြောင်းမှမမြဲရင် ဖြစ်ပေါ်တဲ့ကြားစိတ်အကျိုးကျမှ မြဲချင်လို့ရလား’

‘မရပါဘူးဘုရား’

‘အဲဒီသဘောလေးကို မြင်လိုက်ပြီဆိုရင် မမြဲတဲ့သဘော၊ ပျက်တဲ့ သဘောသည်ပင် ဘာမှအသုံးမကျပါလားလို့ ယနေ့ ကိုယ့်ဉာဏ်မှာ ထင်သွား ရင် တဏှာသေတယ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဲဒီလိုနဲ့ ကြိုးစားရှုသွားလို့ ခန္ဓာရဲ့သဘောကိုအမှန်မြင်သွားတဲ့ ဉာဏ်အမြင်က ပိုင်းခြားလို့များ ဆုံးဖြတ်ပြီးတော့ အဆုံးကို မျက်မှောက် ပြုသိရင် တဏှာကုန် မကုန်?’

‘ကုန်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဒါကြောင့် တဏှာကုန်ခြင်းသည် ဒုက္ခတွေ့မလာတော့ ဒုက္ခတွေ့ မကုန်သွားဘူးလား၊ တဏှာကုန်လို့ ဒုက္ခကုန်တာသည် တခြားလား နိဗ္ဗာန် လား?’

‘နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား’

‘ဒါဖြင့် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင်ရော လမ်းပြမသွားဘူးလား?’

‘ပြသွားပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒီ နိဗ္ဗာန်လမ်းကို ကောင်းစွာပြပြီးတော့ မျက်မှောက်ပြု သိအောင် ကြိုးစားနိုင်တာ ဘာအလှူခံလို့?’

‘တရားအလှူခံလို့ပါဘုရား’

‘ယနေ့ အမြတ်ဆုံးအလှူကို ပြောလိုက်စမ်းပါ’

‘တရားအလှူပါဘုရား’

‘ဪ-ငါတို့တစ်တွေသည် အမြတ်တကွအမြတ်ဆုံးအလှူကို ပေးနေ ပါလားလို့ တရားပွဲကြီးဖြစ်မြောက်အောင်လို့ စွမ်းဆောင်နေကြတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဟောဒီတရားပွဲကိုလည်း အေးအေးချမ်းချမ်းနေနိုင်အောင် ခန်းမကို လှူဒါန်း ထားတဲ့အလှူရှင်တွေ မိမိတို့စွမ်းနိုင်တဲ့ဘက်က အရုဏ်ဆွမ်းတွေ နေ့ဆွမ်းတွေ

၆၄

အမြတ်ဆုံးအလှူ

ဆွမ်းအလှူတွေ လှူဒါန်းပေးတဲ့ ကောင်းမှုရှင်တွေ မှန်သမျှတွေလည်း
ဒီတရားပွဲကြီး အောင်မြင်အောင် ပံ့ပိုးနေတယ်ဆိုရင် မမှန်ဘူးလား?’

‘မှန်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဒါကြောင့် ငါတို့တစ်တွေရဲ့ အားလုံးသောအလှူသည် ဘုရားရှင်ရဲ့
အလိုတော်ကျ အမြတ်တကား အမြတ်ဆုံးအလှူပါလားလို့ ဝမ်းမြောက်
ဝမ်းသာ ကျေနပ်စရာ မကောင်းသွားဘူးလား?’

‘ကောင်းပါတယ်ဘုရား’

‘အေး-အဲဒီအလှူက သိတဲ့အသိတရားတွေကို အမြဲမပြတ် နှလုံးသွင်း
ပြီးတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အပါယ်လေးပါးတရားက လွတ်အောင်လို့ နိဗ္ဗာန်ကို
မျက်မှောက်ပြုနိုင်အောင် စွမ်းစွမ်းတမံ ကယ်နိုင်ကြတဲ့ သူတော်စင်တွေ
ဖြစ်နိုင်ကြပါစေလို့ တိုက်တွန်းရင်းပဲ သာဓုသုံးကြိမ်ခေါ်ပြီး တရားပွဲကို
အဆုံးသတ်လိုက်ကြရအောင်’

(သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု)

